

ditas, & salus aeterna dependet, uti exemplis comprobatur.

CONCEPTUS III. Ordine XXXIX.

Gravitas peccati mortalis demonstratur ex eo, quia repugnat fini creationis humanae. P. 99.

T H E M A.

Quid statit hic tota die otiosus? Matth. 20.

S Y N O P S I S.

Non est otiosus pecus sub sole, quam peccator, cum non agat ad finem sibi a Deo praefinitum; creatus est enim homo, ut Domino Deo serviat, & tandem salvus fiat. Utrique huic fini contravenit peccator. 1. Quia nec Deo in hac vita servit. 2. Nec in altera salvari desiderat. Unde apparet, quam grave, ac detestandum sit mortale peccatum duplici huic fini summe contrarium.

Dominica Sexagesima.

CONCEPTUS I. Ordine XL.

De efficacia Verbi Divini, & cur illud apud multos nullum fructum ferat? Pag. 101.

T H E M A.

Aliud caecidit secus viam -- aliud caecidit supra petram -- aliud caecidit inter spinas -- aliud caecidit in terram bonam, Luc. 8.

S Y N O P S I S.

Sicut semen pro diversitate soli, cui inseritur, diversimode fructificat; ita Verbum Dei pro diversitate cordis, cui ingeritur, modicum, aut nullum fructum facit. Parum ergo fructificat. 1. Quia e corde auferitur a diabolo, sicut semen cadens secus viam a volucribus, 2. Nihil efficit apud invidiosos, inibus, 3. Nihil efficit apud avaros, uti semen inter spinas proiecitur. 4. E contrario fructum profert in corde bono, & bene disposito, ad instar seminis in terram bonam cadentis.

CONCEPTUS II. Ordine XLI.

Fructus, & emolumenta Verbi Divini demonstrantur, vel ex eo, quod diabolus omni modo se illi opponat. Pag. 104.

T H E M A.

Diabolo venit diabolus, & solvit verbum de corde illorum, Luc. 8.

S Y N O P S I S.

Sicut locustae in Aegypto femina depasta sunt, & Amalecitas seminatissimos Israhelitarum agros devastarunt; ita demon semen Verbi Divini destruit, & sacras Conscience, earumque attentionem audientium tum per se, tum per suos emissarios in pedes conatur, quod ostendit prima pars hujus concionis. Nimirum non ignorat hostis stygius, uti in altera parte probatur, quantum detrimenti regnum suum pa-

tiatur a Verbo Dei, per quod millena sunt conversiones, & ex cujus defectu peccata oriuntur.

CONCEPTUS III. Ordine XLII.

Demonstratur gravitas peccati ex terribili odio Dei, quo illud averfatur tanquam malorum omnium maximum. Pag. 106.

T H E M A.

Aliud caecidit secus viam, & convolvaturum est, & volucres caeli comedentur illud, Luc. 8.

S Y N O P S I S.

Explicatur immensum Dei odium, & averfio erga peccatorem. Sane terribilissimum est, Deum habere infensum. Peccator autem Deum habet sibi infensum. 1. Quia Deus ipsum non reputat pro sua creatura. 2. Quia cum plus abominatur, quam animalia quaevis venenata. 3. Quia peccator coram Deo diabolo similis habetur.

Dominica Quingagesima.

CONCEPTUS I. Ordine XLIII.

Animantur homines iusti, ut generose contemnant respectus humanos, & irrationes impiorum. Pag. 109.

T H E M A.

Qui praebant, increpabant eum, & irascere, ipse vero multa moris clamabat, Luc. 18.

S Y N O P S I S.

Sicut caecus tacere iustus clamare peregit, ita homo Christianus non debet curare hominum dignitatem; respectus enim humanus non potest esse praedens vitae regula, quia alapam dedit Christo, immo crucifixit Christum; igitur huic crudeli consiliario non obsequendum, nec propter impiorum diabolitatem a virtutis sententia deflectendum est. Quippe Sanctorum est, & semper fuit, ab impiis ludificari, sed veniet tempus, cum & impii ab Electis vicissim ludificabuntur. Quare virtutis irrisoribus cum S. Birgitta responderi debet: Proprie vos non cepi, propter vos non desinam.

CONCEPTUS II. Ordine XLIV.

Ostenditur in his inaniis bacchanalibus planctus stultorum maximum esse, qui animam peccato mortali commaculat. Pag. 112.

T H E M A.

Dominus, ut videam, Luc. 18.

S Y N O P S I S.

Hoc Bacchanaliorum tempore stultorum plena sunt omnia: omnium tamen stultorum maximum est, qui peccatum grave admittit, idque maxime ob fragilitatem, & incertitudinem vitae humanae. Nimirum Diabolus fuggerit, superbiae adhuc sufficiens spatum poenitentiae, & fingit, mortem esse remotissimam. Sed stultissimus est, qui a stygio veteratore se demerari finit. Neque in juvenilitate confidendum est: nec cura valetudinis contra mortem securitatem pra-

praestat; immo vita saepe per vitas adjumenta destruitur. Denique ipsum peccatum causa est acceleratae mortis.

CONCEPTUS III. Ordine XLV.

Gravitas peccati mortalis demonstratur ex Passione Domini Nostri Jesu Christi. Pag. 114.

T H E M A.

Tradetur gentibus, & illudetur, & flagellabitur, & conspuetur, Luc. 18.

S Y N O P S I S.

Ecclesia hodie Evangelium de Passione Domini legendum proponit, & Dei Filium in cruce pro peccatorum, & voluptatum nostrarum expiatione suspensum in conspectu nostro collocat; ut ad ejus praesentiam totus ille peccati, & carnis fugetur exercitus, ut loquitur Origenes. Ostenditur ergo, quanta sit peccati gravitas, & enormitas, quae Christo Domino amarissime Passionis causa exitit. Nam 1. Propter peccata passus est ipse Dei Filius innocens quidem, & impeccabilis, & passus ideo solum, quia misit in consuetudinem carnis peccati. 2. Peccatum tantae est malitiae, ut pro illo nulla creatura condignefactisacere poterit, sed ipse Dei Filius pati debuerit. 3. Essi Christus unico suspirio, unica fanguinis guttula mille mundos redimere posuisset, tamen mori voluit, & quidem morte crucis ignominiosissima, ad ostendendum odium peccati.

Feria IV. Cinerum.

CONCEPTUS I. Ordine XLVI.

De obligatione jejunii quadragesimalis, ejusque apud multos Christianos laxa observazione. Pag. 116.

T H E M A.

Extremant enim facies suas, ut appareant hominibus jejunantes, Matth. 6.

S Y N O P S I S.

Jejunium hoc tempore parum assiligit, quia Christiani in ejus observazione sunt valde laxi. Agitur itaque de obligatione jejunii Veneri per duas concionis partes. In prima ostenditur antiquitas, Sanctitas, utilitas, & obligatio jejunii. In altera deploratur, & carpiatur temporis, & laxitas Christianorum hujus temporis circa jejunii observationem.

CONCEPTUS II. Ordine XLVII.

De usu, & utilitate sacrorum Cinerum. P. 119.

T H E M A.

Memensio homo, quia pulvis es, & in pulverem revertetur, Gen. 3.

S Y N O P S I S.

Sicut appetitus sanguillae, ita gemina hominis concupiscentia, ambitionis, & voluptatis, per cinerem compellitur. Nam 1. Concupiscentia vani honoris, seu ambitio, & superbia

expugnantur, cum cogitat homo suae originis vilitatem: Pulvis es. 2. Concupiscentia voluptatis compellitur, si homo cogitat suam coronidem: In pulverem revertetur.

CONCEPTUS III. Ordine XLVIII.

Invidantur peccatores ad poenitentiam. Pag. 121.

T H E M A.

Hec dicit Dominus: convertimini ad me in toto corde vestro, in jejuniis, in fletu, & planctu, Joel. 2.

S Y N O P S I S.

Peccata in Bacchanalibus commissa deservenda sunt: & Deus peccatis nostris, quae aliud non sunt, quam temeraria contra ipsum rebellio, irritatus, supplicii veniae petitione placandus est, monente S. Gregorio: Mitte ad eum legationem lacrimarum tuarum, rogans ea, quae pacisunt. Enimvero lacrimae frustra aliis rebus, solum peccato utiliter impendantur, uti testimonio SS. Patrum, & ipsa efficacia lacrimarum comprobatur, quippe, quae demonem abigunt, & innocentiam reparant. Neque amara fuit poenitentiales lacrimae, sed dulces, & solatii plenas, quod experientia testatur S. Margaritha de Corona.

Dominica I. Quadragesimae.

CONCEPTUS I. Ordine XLIX.

De Misericordia Dei desiderantibus poenitentiam peccatoris. Pag. 124.

T H E M A.

Ductus est Jesus in desertum, Matth. 4.

S Y N O P S I S.

Abiit Jesus in desertum, acturus poenitentiam de mala praemia, quamprimum peccator egerit poenitentiam de malo culpa. Magna quippe est, & ad ignoscendum prona Dei Misericordia, & miserationes ejus super omnia opera ejus. Roma inter idola sua coluit Deum clementiae, qui tanquam amano juveni haec tria verba adscripti: praemissa, expulsa, remitto. Sed quod Romanis erat superstitio, Christianis in venietate transit; Christus versus clementiae Deus tria illa verba cordi suo inscripta habet, hisque tria misericordiae suae opera designat. Nam 1. Promittit veniam, 2. Exspiciat poenitentiam, 3. Remittit offensam.

CONCEPTUS II. Ordine L.

Refutatur communissima peccatorum obiectio, quae plerumque peccati sui tentationibus demonis imputant. Pag. 126.

T H E M A.

Si Filius Dei es, mitte te deorsum, Matth. 4.

S Y N O P S I S.

Demon suadere potest, precipitare non potest. Unde male in illum refunditur culpa peccatorum,

rum, nec valebit olim hac excusatio coram Divino Tribunali. Nam 1. Diabolus alligatus est, nocere non potest, nisi volenti. 2. Debilis est, ideo fraudibus, & technis utitur, quæ tamen facile agnoscipossunt. 3. Sæpe a sanctis ludibris habitus: varia etiam fragilia iis præstare coactus, adhuc a fragili sexu devictus, immo ab Irrationabili jumento delusus, suam imbecillitatem fatis prodit. 4. Denique arma contra demonem obvia sunt, & facilia.

CONCEPTUS III. Ordine LI.

Indignitas peccati mortalis declaratur ex eo, quod sit servitus diaboli, & injuriosissimus a Deo recessus. *Pag. 129.*

T H E M A.

Tunc accessit ad eum tentator, & dixit: Filius Dei es, dic, ut lapides isti panes fiant. Matth. 4.

S Y N O P S I S.

Diabolus est rivalis Christi pro omnibus adquirendis; unde quemadmodum super uno peccatore penitentiam agente in calo inter Angelos Dei exortitur gaudium, & exultatio; ita e contrario, quoties homo tentationi consentit, & per peccatum desertio Deo, servituti diaboli se mancipat, inter infernales spiritus fit plautus, & jubilatio. Quam indigna autem res sit, Christum deserere, Sathana servare, præsertim discursu dilucidatur. Nam 1. Summa est injuria, animam suam subtrahere Deo, cujus propria est titulo creationis, & conservationis. 2. Hæc injuria crecit ex eo, quod peccator animam sic Deo subtractam assignet Diabolo, qui est mendacissimus, & crudelissimus.

Dominica II. Quadragesimæ.

CONCEPTUS I. Ordine LIII.

Offenditur, quod in medio ambulandum sit inter Misericordiam, & Justitiam Dei. *P. 132.*

T H E M A.

Dixit illis in montem excelsum seorsum, & transfignatus est ante eos. Matth. 17.

S Y N O P S I S.

Montes Thabor, & Golgotha representant misericordiam, & justitiam Dei: inter utramque ambulandum est; nec enim r. Consideranda est sola misericordia, seclusa justitia, ob periculum presumptionis. 2. Nec intuen-da est sola justitia absque misericordia, ob periculum desperationis.

CONCEPTUS II. Ordine LIII.

Offenditur, quod intuitu cali contemendus sit mundus, ac mundana omnia. *Pag. 134.*

T H E M A.

Dominus bonum est nos hic esse. Matth. 17.

S Y N O P S I S.

Diabolus offendit regna mundi, Christus regna

cali: utrorumque comparatio instituitur, & demonstratur, quam contemptibilis sit mundus, si cum calo conferatur. 1. Quia mundus respectu cali parvus est. 2. Quia mundus respectu cali sordidus est. 3. Quia mundus respectu cali instabilis est. Demum causæ afferuntur, quod nihilominus iam multi præ calo mundum diligant, quia forsiter rato in cali contemplatione animum delinquant.

* CONCEPTUS III. Ordine LIV.

Stultitia extrema peccati mortalis inferretur ex eo, quod peccator pro re nihili pendat gloriam caelestem. *Pag. 136.*

T H E M A.

Dominus bonum est nos hic esse, si vultis, factamur hic tria tabernacula. Matth. 17.

S Y N O P S I S.

Sicut ex botro secundarius regionis, ita ex monte Thabor relucet gloria caelestis. Describitur hoc sermone caelestis significatio. 1. Ex cali magnitudine. 2. Ex loci amenitate. 3. Ex Angelorum, & Beatorum Societate. 4. Ex familiaritate cum Christo, & B. Virgine. Denique concluditur, quanta fit stultitia, ob rem nihili, ob modicum voluptatum, tanta felicitatis facturam facere.

Dominica III. Quadragesimæ.

CONCEPTUS I. Ordine LV.

Improbatur verecundia conscientium in exponendis peccatis. *Pag. 139.*

T H E M A.

Erat Jesus ejiciens demonium, & illud erat mutum. Luc. 11.

S Y N O P S I S.

Scopus hujus concionis est, expellere demonium mutum, id est, ea rationum momenta in medium afferre, quibus perpectis, hominibus pudorem, quo peccata in laevo tribunali sincere confiteri crudeliter vincere, & loqui discat. Est ergo ratio. 1. Quia Confessarius ad silentium obligatur. Ratio. 2. Quia Confessarius aequè ac penitens, ethomologis. Ratio. 3. Quia peccatum remitti non potest sine Coufessione.

CONCEPTUS II. Ordine LVI.

De periculoso statu hominis in peccata iterato relabentis, eo quod conversionem suam semper reddat difficiliosam. *Pag. 141.*

T H E M A.

Erat sicut novissima hominis illius, peiora Prioribus. Luc. 11.

S Y N O P S I S.

Offenditur summa difficultas vere penitendi, & relurgendi post frequentem in peccata relapsum; triplex autem est difficultas. 1. Ex parte Dei, quia ejus auxilia immutuantur. Ex

3. Ex parte ipsius hominis, quia hic per iteratos relapsus infirmatur, & vires perdit. 3. Ex parte demonis, cujus potestas invalescit.

* CONCEPTUS III. Ordine LVII.

Gravitas peccati mortalis demonstratur ex terribilibus poenis damnatorum. *Pag. 144.*

T H E M A.

Erat Jesus ejiciens demonium, & illud erat mutum, & cum ejecisset demonium, & loquebatur mutus. Luc. 11.

S Y N O P S I S.

Si demon in hac vita tam misere torquet emergentes, quid fiet in inferno? ubi quisvis damnatus triplici potissimum poena cruciatur, & velut rebellis Absolon, ut inquit Glossa, conficitur tribus lanceis, poena ignis, & poena vermis, & poena carentie vitæ. Describitur ergo 1. Lancea carentie vitæ, seu poena damni. 2. Conscientie vermis. 3. Poena sensus, seu tormenta immania. Unde gravitas peccati mortalis colligi potest.

Dominica IV. Quadragesimæ.

CONCEPTUS I. Ordine LVIII.

De diligenti preparatione ad Sacram Communionem. *Pag. 146.*

T H E M A.

Accepti ergo Jesus panes, & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus. Joann. 6.

S Y N O P S I S.

Panes hodie a Christo distributi sunt figura panis Eucharistici: sed non omnibus, qui Divino huic epulo accumbunt, remanent duodecim Cophini fragmentorum, seu duodecim effectus, & fructus dignæ Communionis, ob defectum debite dispositionis, & preparationis. Explicatur itaque duplex ad S. Communionem preparatio. 1. Remota, quæ est expurgatio cordis a sordibus peccatorum. 2. Proxima, quæ consistit in ornatu anime per exercitium virtutum, præcipue Theologicarum, Fidei, Spei, & Caritatis.

CONCEPTUS II. Ordine LIX.

De confidentia, quam circa sustentationem temporalem in Providentia Dei collocari oportet. *Pag. 149.*

T H E M A.

Cum sublevasset ergo oculos Jesus, & vidisset, quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: unde ememus panes, ut manducet hi? Joann. 6.

S Y N O P S I S.

Vix montem descendit Jesus, & famelicam sequacium multitudinem conspexit, cum eos prodigiolo pane pavit, & quidem tanta cum multiplicitate, ut plus fuerit superfluum, quam distributum. Reprehenduntur ergo, qui providentiam Dei diffini, immoderata circa tem-

poralem sustentationem sollicitudine seipso excruciant, quibus itaque fiducia in providentia Dei collocanda laudetur. 1. Quia nimia anxietas circa vitæ subsidia nocet. 2. Quia Christus ipse nos ad confidentiam animæ, exemplo avium, quæ a Patre caelesti pascuntur, est, nec ferunt, nec metant. 3. Quia Deus creationi hominis apparatus ceterarum creaturarum præmisit, ne quid ei deficeret. 4. Quia Deus providentiam suam satis ostendit in mirabili sustentatione S. Ordinis Divi Francisci Seraphici, qui in sola Europa, si pro uno Monasterio tantum viginti persone computentur 18,200. Religiosos numerat, quos ex elemosynis, id est, e penæ Divinæ liberalitatis vivere consistit. 5. Quia Deus potius faciet miraculum, quam ut jultum derelinquat.

CONCEPTUS III. Ordine LX.

Gravitas peccati mortalis desumitur ex eo, quod omnem benedictionem Divinam a peccatore avertat, eumque etiam temporali infelicitate miserum faciat. *Pag. 151.*

T H E M A.

Cum sublevasset oculos Jesus, & vidisset, quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: unde ememus panes, ut manducet hi? Joann. 6.

S Y N O P S I S.

Offenditur peccati gravitas ex eo, quia ubi peccatum, ibi nulla benedictio Divina; sicut enim peccatum originale in mundum, ita peccatum actuale in privatas familias omnia mala invenit, unde causæ infortuniorum sunt nobis domestica, neque influxus stellarum nobis quidquam mali inferunt, sed Deus peccatis irritatus, qui prout non semper in nos, sed in res nostras lævit. Denique exemplis e S. Scriptura petitis manifestum fit, neminem impium diu fuisse felicem, nec quemquam probum diu calamitosum.

Dominica Passionis.

CONCEPTUS I. Ordine LXI.

Perculosissimum est salutaribus monitis, & inspirationibus morem non gerere, quia Deus forsitan deserit, ac derelinquit. *Pag. 154.*

T H E M A.

Jesus autem abscondit se, & exivit de templo. Joann. 6.

S Y N O P S I S.

Judæi non credentes prædicationibus Christi deseruntur. Unde periculosum est salutaribus monitis, & inspirationibus Divinis ad vitæ emendationem excitantibus resistere. 1. Quia Deus gratiarum auxilia in certo numero determinat. 2. Quia Deus nihil agris fert, quam repullam: unde peccator, a quo Deus recedit, induratur. 3. Quia Dei patientia non est eadem cum omnibus; ideo Sancti erant

erant caustissimi: damnati autem propter praesumptionem perierunt.

CONCEPTUS II. Ordine LXII.

De horrendo indigne Communionis flagitio. Pag. 150.

T H E M A.

Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum. Jo. 8.

S Y N O P S I S.

Sacram Communionem indigne fumentes, non minus inhonorant Christum, quam Judaei eum in ipso templo lapidibus impetentes. Explicatur fecditas hujus sacrilegii, & enormis malicia tam quoad culpam, quam quoad penam. In prima parte ostenditur enormitas culpa ex eo, quod Christus sit amator puritatis, & malit in sententia, quam in anima impura morari, unde sacrilegia, & indigna Communio est nota summa temeritatis, immo signum aeternae reprobationis. In altera parte declaratur poena indigne communicantis, tam interna, quae est infelicitissimus animae status, quam externa, quae saepe est repentinus interitus.

CONCEPTUS III. Ordine LXIII.

Gravitas peccati mortalis declaratur in excidio Judaeorum, & ex eo concluditur, quid malorum metuendum sit, si per peccatum perditur Deus. Pag. 159.

T H E M A.

Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum: Iesus autem abscondit se, & exiit de templo. Jo. 8.

S Y N O P S I S.

Scelus Judaeorum, incarnatum Dei Filium post tot miracula, & clara Divinitatis ejus testimonia in ipso sanctitatis domicilio lapidare attentantium, factis puniebatur per exitum Christi de templo, qui designabat derelictionem illorum. Quippe Populus Judaicus, olim tam felix, & Deo dilectus, postea funestissimis signis de suo excidio praemonitus, a Romanis oppressus, dein obsidione, fame, peste, bello, captivitate, stragibus, extremis suppliciis, aliisque malis, & denum urbis excidio deleretur, relictae gentis suae reliquiae hodieum haud multo felicioribus. Quae mala omnia ortum traherant ex peccato; patet ergo, quam atrox hoc, & abominabile sit, utpote feralis origo tot funestissimarum calamitatum,

Dominica Palmarum,

CONCEPTUS I. Ordine LXIV.

De preparatione cordis, in quod Christus Dominus per Communionem Paschalem ingressus est, & hujus effectus. Pag. 162.

T H E M A.

Eccc Rex tuus venit tibi manifestus. Matth. 21.

S Y N O P S I S.

Christus in Eucharistia per sacram Communionem

nem excipiendus est, sicut hodie fuit excipus in urbe Jerusalem: Itaque 1. Debemus in ejus conspectu comparere velut pueri Hebræorum, candorem scilicet parvulorum induci. 2. Ramos Oliværam praeferre in signum pacis cum Deo, & proximo. 3. Deum benedicere; & omnes animas potius ad laudes, & grates ei persolvendas convocare. 4. Exuere vestimenta, id est, pravos habitus, etque subternere. 5. Animum, id est, infranctum corpus mortificationis capistro subactum ipsi submittere.

CONCEPTUS II. Ordine LXV.

De maximis damnis, quae ex inconstantia, & relapsu in pristina peccata oriuntur. P. 164.

T H E M A.

Turbo autem clamabant dicentes: Quoniam Filii Davidi benedixit qui venit in Nomine Domini. Matth. 21.

S Y N O P S I S.

Sicut Judaei Christum, quem hodie triumphali apparatu in urbem receperant, post aliquot dies iterum ejecerunt in monte Calvariae cruciandum; ita multi Christiani eundem hodie quasi triumphantem in coram templo recipiunt, sed post breve temporis intervallum iterum expellunt, & peccatis suis cruciungunt. Hujus inconstantiae, ac delendae relapsus damna hoc discursu explicantur. Nam 1. Per relapsum conscientia obduratur. 2. Diaboli potentia invalescit. 3. Deus gratias suas retrahit.

CONCEPTUS III. Ordine LXVI.

Ostenditur, Justitiam Dei misericorditer praemonere, antequam puniat. Pag. 166.

T H E M A.

Videns civitatem, fleat super illam. Luc. 19.

S Y N O P S I S.

Deus quodammodo invitus supplicia immittit, unde praemonet, antequam puniat. Quae veritas praesenti sermone declaratur, & ostenditur in primis, Deum non repente plerere, sed prius admonere, vel directe, vel indirecte. Dein causis detegitur, cur tam multa pereant etiam praemoniti; quia scilicet 1. Non sunt moneri. 2. Monitionibus non credunt.

Peria VI. Parasceves.

CONCEPTUS I. Ordine LXVII.

Ostenditur Christum Dominum per humilitatem Passionis nunquam ita fuisse absconditum, quin semper aliquid Divinum inventum fuerit. Pag. 169.

T H E M A.

Per noctes quosvis, quem diligis anima mea, quassavi eum, & non inveni. Cant. 3.

S Y N O P S I S.

In nocte Passionis obscurata est quidem Christi Divi-

CONCEPTUS II. Ordine LXXI.

Condoleat Orator Christo patienti ob amarissimam Passionem a peccatoribus causatam, annihilatam, & renovatam. Pag. 179.

T H E M A.

Peccata nostra ipse perulsi in corpore suo super lignum, ut peccatis mori, justitia vivamus. 1. Pet. 2.

S Y N O P S I S.

Ut peccatores Christo patienti vere & effectivè condolere discant, ea scilicet commiseratione, quae non in sterili affectu, sed in extirpatione peccati consistit, describitur Passio Dominica. 1. A peccatoribus causata. 2. A peccatoribus annihilata, & effectua suo frustrata. 3. A peccatoribus renovata.

CONCEPTUS III. Ordine LXXII.

De Doctrina ultima, seu de septem verbis Domini in cruce. Pag. 181.

T H E M A.

Non judicavi me scire aliquid inter vos, nisi Jesum Christum, & bene Crucifixum. 1. Cor. 2.

S Y N O P S I S.

Christus ex crucis cathedra ultimam lectionem tradit per septem ultima verba, ut discamus ex 1. Verbo: *Pater dimitte illi.* Sc. Offensas & injurias nobis illatas ex animo remittere; ex 2. Verbo: *Hodie mecum eris.* Sc. Salutem nostram inter spem & metum operari. ex 3. Verbo: *Mulier, ecce Filius tuus.* in B. V. Mariae patrocinio filialem fiduciam ponere; ex 4. Verbo: *Deum memento.* Sc. Deum ad Deum erigere, eumque, dum agendum non possumus, patienter laudare; ex 5. Verbo: *Quisquam sitis.* Sc. In omnibus afflictionibus animam ad Deum erigere, eumque, dum agendum non possumus, patienter laudare; ex 6. Verbo: *Consummatum est.* in omnibus voluntatem Dei facere, ut in morte dicere possumus, omnia quae Deus a nobis exigit, consummata esse; denique ex 7. Verbo: *Pater in manus tuas.* Sc. Bene mori, & animam in Dei manus efflare.

Dominica Paschatis.

CONCEPTUS I. Ordine LXXIII.

De cavendo relapsu in pristina peccata. P. 184.

T H E M A.

Christus resurgens a mortuis jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Rom. 6.

S Y N O P S I S.

Cavendum est, ne Christus per Communionem Paschalem in anima resuscitatus, denovo per peccatum occidatur: relapsus enim in peccatum gravior est, quam primam peccatum. 1. Quia relapsus continet malitiam perditionis. 2. Quia continet summam ingratitude. 3. Quia ex relapsu sequitur ingens contemptus Dei.

Divinitas, in omnibus tamen Passionis mysteriis temporaliquid Divinum eluxit, nimirum 1. In Eucharistiae institutione. 2. In lotionepedum. 3. In horti agonia. 4. In Christi captivitate. 5. In voce: *Ego sum.* 6. In fuga Discipulorum. 7. In colapho inflicto. Singulis his punctis doctrinae morales inspergantur.

CONCEPTUS II. Ordine LXVIII.

Continuatur eadem materia, & ex humilitate Passionis per singula mysteria Divinitas Christi demonstratur. Pag. 172.

T H E M A.

Per noctes quosvis, quem diligis anima mea, quassavi eum, & non inveni. Cant. 3.

S Y N O P S I S.

Ostenditur ulterius, quomodo in singulis Passionis Dominicæ mysteriis cluceat Christi Divinitas, scilicet 1. In negatione Petri. 2. In illusionem Judaeorum. 3. In accusationem coram judicibus. 4. In flagellationem. 5. In punitionem Judae. Singulis etiam punctis opportuna documentorum moralium parerga aptantur.

CONCEPTUS III. Ordine LXIX.

Continuatur eadem materia, & ex singulis Passionis mysteriis elucleres Christi Divinitas eruitur. Pag. 174.

T H E M A.

Per noctes quosvis, quem diligis anima mea, quassavi eum, & non inveni. Cant. 3.

S Y N O P S I S.

Christi Divinitas in noctibus Passionis ulterius quaritur, & admoto Fidei lumine invenitur, 1. In illusionem Judaeorum. 2. In ostensionem Christi versus populum. 3. In feralem rapinationem ad mortem. 4. In denudationem ante crucem. 5. In crucifixione. 6. Denique in morte. Singulis iterum punctis salutare doctrinae immiscetur.

Peria VI. Parasceves.

CONCEPTUS I. Ordine LXX.

Accusatur gens perfida Judaeorum coram Dei tribunalibus propter commissam Deicidii crimen, ac tandem culpa relanditur in peccatores, Pag. 176.

T H E M A.

Vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Isa. 53.

S Y N O P S I S.

Cum nemo Deicidas accusaverit, ipse concionator Actoris personam assumit, & gentem Judaicam coram Divino tribunali de immani Deicidii crimine accusat, eamque inexorabilem ostendit. 1. Quia in captivitate erat enormis hostilitas. 2. In processu maxima iniquitas. 3. In executione summa crudelitas. Verum dum ex caelo adversus Judaeos expectatur sententia, culpa in peccatores relinquitur.

CONCEPTUS II. Ordine LXXIV.

De remediis contra relapsum. Pag. 186.
THEMA.
Frater, expurgate vetus fermentum, ut siti nova confersa...

SYNOPSIS.

Morbus caducus anime, id est, relapsus, siidem remediis curandus est, quibus curatur morbus caducus corporis...

CONCEPTUS III. Ordine LXXV.

Præscribuntur peccatori penitenti remedia ad perseverantiam. Pag. 188.
THEMA.
Ecce sanus factus es, jam noli peccare, ne deturibus aliquod tibi contingat. Joann. 9.

SYNOPSIS.

Sicut agro convalescenti, ita & peccatori penitenti præscribende sunt vivendi regulae...

Feria II. Paschatis.

CONCEPTUS I. Ordine LXXVI.

De palmari fustitia peccatorum, quibus passim plenus est mundus. Pag. 191.
THEMA.
O fultis & tardi corde ad credendum. Luc. 24.

SYNOPSIS.

Proponitur fabula Paschalis, qua inducitur Salomon ex altero orbe rediit quemdam Philosophum de veritate sui illius effari...

CONCEPTUS II. Ordine LXXVII.

Demonstratur infelix peccatorum infamia, quæ tantum animales corporis appetitus sectantur, animam vero negligunt. Pag. 193.
THEMA.
Dua ex Discipulis ibant ipse die in castellum...

SYNOPSIS.

Proponitur parabola Paschalis de duobus fratribus, prudenter uno, & altero fatuo, in patriam suam tendentibus...

CONCEPTUS III. Ordine LXXVIII.

De irrequieto timore, anxietate, & tormento male conscientie. Pag. 196.
THEMA.
Sed, & mulieres quadam ex vestris terruerunt nos. Luc. 24.

SYNOPSIS.

Timor est peccati filia; unde mala conscientia. 1. Semper est timida, uti ostenditur in fabula de quodam famulo mendacii sibi conficio...

Feria III. Paschatis.

CONCEPTUS I. Ordine LXXIX.

Agitur contra homines bilingues, sussurrones, & turbatores pacis, plurimorum malorum incentores. Pag. 198.
THEMA.
Et dicit eis: Pax vobis. Luc. 24.

SYNOPSIS.

Christus per Passionem suam mundopacem procuravit, quam Sussurrones tollunt. Unde Samaritano grande est malum...

vius est furto, quia tollit amicitiam omni auro pretiosiorimmo gravius est homicidio, quia tollit caritatem, suæ vitæ super-naturalis, & virtutum omnium est fundamentum. Denique gravissimum delictum est, si fiat inter conjuges, aut fratres.

CONCEPTUS II. Ordine LXXX.

Proponitur in primitiis Neo-myxæ sanctissimi Missæ Sacrificiis, & Status Sacerdotalis dignitas. Pag. 201.
THEMA.
Et cum manducasset coram eis, sumunt reliquias, dedit eis. Luc. 24.

SYNOPSIS.

Convivium sanctissimum fuit Coena Domini, quæ renovatur per sanctissimam Missæ Sacrificium. Ostenditur igitur hujus præstantia ex eo, quia est. 1. Sacrificium Eucharisticum...

CONCEPTUS III. Ordine LXXXI.

Felicitas maxima, quam anima Religiosa per tria vota sacre Professionis acquirit, est individuum Christi Domini consortium. Pag. 204.
THEMA.
Cum fueret essent clausa, ubi Discipuli erant congregati, venit Iesus, & stetit in medio eorum...

SYNOPSIS.

Iesus non invenitur in mundo, sed in monasterio, ubi in medio Religiosorum mentium consortio habitat. 1. Quia amat pauperatatem. 2. Quia amat castitatem. 3. Quia amat obedientiam.

Dominica I. post Pascha.

CONCEPTUS I. Ordine LXXXII.

De pace servanda cum Deo, cum proximo, & secum ipso. Pag. 207.
THEMA.
Pax vobis. Joann. 20.

SYNOPSIS.

Diferitur de præstantia pacis, quæ est maximum, & Divinum Bonum. Triplex autem commendatur pax, scilicet. 1. Pax servanda eum Deo, rebella peccatorum arma deponendo...

do. 3. Pax servanda secum ipso, rebellis appetitus pacis internæ turbatores subjugando.

CONCEPTUS II. Ordine LXXXIII.

Deliberatur, utrum pax ineunda sit cum dæmone, illicque de novo bellum denunciatur. Pag. 209.
THEMA.
Pax vobis. Joann. 20.

SYNOPSIS.

Dæmon offert nobis conditiones pacis, de quibus præserti dicitur deliberatur. Sunt autem sequentes. 1. Ut nullos consiliarios adhibeamus, nec attendamus, quid parentes, instructores, Confessarii, Prædicatores, ipsaque Dei præcepta nobis suggerant...

CONCEPTUS III. Ordine LXXXIV.

De primo remedio peccati, videlicet timore Domini. Pag. 211.
THEMA.
Ubi erant Discipuli congregati præter matrem Judæorum. Joann. 20.

SYNOPSIS.

Commendatur Timor Domini, tamquam operum cordis humani custos, & efficacissimum adversus peccata remedium; quia 1. Innocentes præservat a peccatis. 2. Adducit peccatores ad penitentiam. 3. Penitentes in bono confirmat.

Dominica II. post Pascha.

CONCEPTUS I. Ordine LXXXV.

De duplici remedio, quo Pastor Divinus oculos suos ad caeleste ovile trahit, videlicet lenitate, & severitate. Pag. 214.
THEMA.
Ego sum Pastor bonus, & cognosco oves meas. Joann. 10.

SYNOPSIS.

Pastor fistula & pedo, lenitate, & severitate utitur ad oves suas in pascua educendas, & in ovile reducidas. Eundem morem Christus observat erga animas, quas ut ad se trahat. 1. Utitur fistula blandiente, eaque ut tenellos parvulos demulcet, & continuis beneficiis allicit. 2. Si fistula blandiente nihil efficit, utitur baculo feriente, & afflictionibus, atque adversitatibus, tamquam severioribus salutis remediis, exerrantes oculos in causam revocat.

CONCEPTUS II. Ordine LXXXVI.

Afferuntur rationes, propter quas Dominus Deus homini suam prædeterminationem occultat. *Pag. 216.*

T H E M A.

Cognosce oves meas, & cognoscunt me mea. Joann. 10.

S Y N O P S I S.

Homo non habet, quod conquireret de salutis incertitudine, quia hæc incertitudo nobis prodest. 1. Ut in humilitate conservemur. 2. Ut de salutis nostræ negotio vigilanter solliciti simus. 3. Ut ex puro Dei amore virtutem sectemur.

CONCEPTUS III. Ordine LXXXVII.

De secundo peccati remedio penitentibus sum-mopere necessario, videlicet fuga mala occasione. *Pag. 219.*

T H E M A.

Et lupus rapit, & dispergit oves. Joann. 10.

S Y N O P S I S.

Sicut ovicula interiture forent, si cum lupo colliderent; ita multi in peccata labuntur, quia occasiones non fugiunt. Ostenditur ergo, fugam occasionis & penitentiam sine illa spuriam esse. Quippe Evæ peccatum, & ipsa negotio Petri ex occasione ortum traxit. Si autem iustus in occasione securus non est, peccator quid fiet? certe penitentia seria desumitur ex fuga occasionis: unde demon non curat Confessiones, sed fugam occasionis: nam sine harum fuga nihil prodest penitentia, nec quavis bona opera, aut confidentia in Angelo Custode.

Dominica III. post Pascha.

CONCEPTUS IV. Ordine LXXXVIII.

De vanitate rerum mundanarum, & brevitate vitæ mortalitatis. *Pag. 222.*

T H E M A.

Medicum, & jam non videbitis me. Joann. 16.

S Y N O P S I S.

Vete medicum est, quidquid mundus magni facit, & vita hæc instar comædiæ est, in qua bona terrena spectantur, non possidentur; & dum cortina clauditur, persona, quam quisque egit, exiit. Exponitur hæc comædia, & triplici absolvitur scena. 1. In hoc mundi theatrum prodeunt Reges, Principes, Magnates, quorum honor caducus, & fugitivus est. 2. In hujus mundi theatro sudant, laborant, divitiis corraunt divites Euclionæ, sed & divitiæ vanæ sunt, ac transitorie. 3. In scenam prodeunt delictiosi voluptatum sectatores; at voluptates quoque fugiunt, & momentaneæ sunt.

CONCEPTUS II. Ordine LXXXIX.

Qua ratione hominem Christianum per actiones modicas, & minimas ad magnam virtutem, ac meritum affurgere oporteat. *Pag. 224.*

T H E M A.

Medicum, & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum. Joann. 16.

S Y N O P S I S.

Cum multi falso sibi imaginantur, virtutem, & perfectionem Christianam solum in prodigiis, & magnificis actibus sandari, ad hæc plurimi, præsertim homines plebei, via aliter, quam per opera, & labores diuinos meritis discedere possint, ostenditur, potissimum ex actionibus modicis, & minimis virtutis, & salutis nostræ meritum pendere. Nam 1. sicut divitiæ temporales per multa modica colliguntur, ita meritum thesaurus ex minimorum cura augetur, cujus industria praxis hic docetur. 2. Modica sunt securiora actibus heroicis, quia minus vanæ gloriae periculum habent. 3. Per modica probatur homo fidelitatem in magnis. 4. Modica non minus placent Deo, quam magna.

CONCEPTUS III. Ordine XC.

De tertio peccati remedio, quod est, tentationum iniitiis resistere. *Pag. 227.*

T H E M A.

Medicum, Joann. 16.

S Y N O P S I S.

Securissimum peccati remedium est, principiis resistere. Sicut enim felix belli eventus ex initio dependet, & statim eminus ferendus est hostis, antequam invaleseat; ita se res habet in pugna spirituali: repellendus est inimicus tentator, dum adhuc debilis est. Si enim tentationibus non statim resistitur, mox ad majora proceditur: Sic enim Evæ peccatum, & omnia fere alia ex eo facta sunt, quia iniitiis non resistebatur. Quemadmodum igitur in temporalibus modicum dampnum sollicite prævertitur, sic eandem diligentia tentationibus obviandum est, quæ longe gravius nocent: Si enim principiis non obstat, diabolus indubitanter victoriam sperat.

Dominica IV. post Pascha.

CONCEPTUS I. Ordine XCI.

De frequenti consideratione finis ultimi. *Pag. 230.*

T H E M A.

Vado ad eum, qui misit me, & nemo ex vobis interrogat me, quo vadis? Joann. 16.

S Y N O P S I S.

Homo, cujus est agere propter finem, læpeseipsum interroget: *quo vadis?* & ultimum suum finem, cujus oblitio mundum vitium replet, frequenter cogitet. Nam 1. Homo

CONCEPTUS II. Ordine XCV.

Quomodo orationem constitutam esse oporteat ut sit efficax ad imperandum. *Pag. 239.*

T H E M A.

Petite, & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum. Joann. 16.

S Y N O P S I S.

Supplicationes Deo factæ debent esse sine vero: ut ergo oratio sit efficax, & impetratoria, tria requiruntur. 1. Ex parte orantis, ut sit in statu gratiæ; inimicus enim nil impetrat, & præterea falsificat orationem Dominicam. 2. Ex parte modi, oratio debet esse attentæ, exclusivæ distractionibus. 3. Res petita debet esse salutaris.

CONCEPTUS III. Ordine XCVI.

De quinto peccati remedio, videlicet Oratione. *Pag. 242.*

T H E M A.

Petite, & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum. Joann. 16.

S Y N O P S I S.

Indaganti remedium contra peccata præscribitur Oratio. Nimirum 1. Oratio est medicina præservativa contra peccata, quia orationem contra tentationes præmittit, aut in tentatione contra lapsum corroborat. 2. Oratio est medicina curativa peccati, quia vel restum penæ magna ex parte extinguit, vel saltem animam a pravus habitibus, passionum rebellantia, & peccati reliquiis expurgat. 3. Oratio est medicina confortativa, quia Divinæ gratiæ ad perseverantiam necessaria robur, & auxilium procurat.

Dominica VI. post Pascha.

CONCEPTUS I. Ordine XCVII.

De obligatione, qua homo Christianus vita ac moribus Christum Dominum reverte, ac imitari debet. *Pag. 244.*

T H E M A.

Vos testimonium perhibebitis de me, quia ab initio mecum estis. Joann. 15.

S Y N O P S I S.

Christiani vitæ ac morum integritate Christum referre, eique ita testimonium perhibere tenentur ut solo intuitu ad hæreticos, & infidelibus discerni possint. Videlicet 1. Christiani debent cum Christo convenire in cogitatione; sed multi, pro dolor! in cogitatione Christo sunt contrarii. 2. Christiani in verbis Christum imitari, sed & in his complures ab eo dissonant. 3. Christiani cum Christo convenire debent in operibus, sed plurimi etiam a Christi operibus discrepant.

ex creatione sua potest ac debet ultimum suum finem, & summum bonum cognoscere. 2. Debet suum Creatorem amare. 3. Et amandum possidere; solus enim Deus hominem satiat. 4. Homo creatus est, ut æternam Deo fruatur.

CONCEPTUS II. Ordine XCII.

Arguitur injustitia hominum peccatorum, qui plus curant temporalia, quam æterna. *P. 232.*

T H E M A.

Cum venerit ille, arguet mundum de peccato, & de justitia. Joann. 16.

S Y N O P S I S.

Spiritus Sanctus accusat mundum de defectu justitiæ, eo quod plures alimentum terrenum, quam æternam justitiæ enim exigit, ut bona fortunæ corpori, corpus animæ postponantur: hunc ordinem iniquissime pervertunt miseri peccatores: Nam 1. Plus æstimant bonæ fortunæ, quam animam. 2. Plus æstimant corpus, quam animam, dum corpori omnia assilienter, animæ vero parve, & tenaciter tribuunt.

CONCEPTUS III. Ordine XCIII.

De quarto remedio peccati, nempe fuga otii, & amore honestæ occupationis. *Pag. 237.*

T H E M A.

Vado ad eum, qui misit me. Joann. 16.

S Y N O P S I S.

Dei Filius a primò adventu in mundum usque ad abitum semper in laboribus fuit, exemplo suo nos erudiens, quomodo otium fugere, & semper honeste occupari debeamus: laborare enim hoc vitiorum remedium est, otioque sublato, maximus peccati fomes tollitur. Quippe homo ad laborem creatus, & natus est; & sicut res etiam inanimatas, quæ nullo labore, aut motu exercentur, corrumpi videmus; ita homo otiosus fit vitiosus; præcipue autem libido exotio nascitur, denique demoni ad homines otiosos liber accessus patet.

Dominica V. post Pascha.

CONCEPTUS I. Ordine XCIV.

Cur preces nostræ, ac orationes ad Deum sæpe non exaudiantur? *Pag. 237.*

T H E M A.

Siquis petierit Patrem in Nomine meo, dabit vobis. Joann. 16.

S Y N O P S I S.

Deus semper paratus est audire nostras orationes: sæpe tamen non obtinemus, quod rogamus, quia ratio defectuosa est; nam 1. Sæpe petimus rem noxiam. 2. Non habemus confidentiam. 3. Opera non consentiunt orationi. 4. Deest perseverantia.

Clavis Spiritus, Conciones. Pars I.

De damnabili astutia, & perverſitate mundi, qui plerumque vitia ſub ſchemate virtutum palliare, & excuſare contendit. Pag. 246.

T H E M A.

Yeniſ vera, ut omnia, qui interficit vos, arbitretur obſequium ſe preſtare Deo. Joan. 13. SYNOPSIS.

Oſtenditur, quomodo mundus ſua vitia virtutis pallio veſtire contendat; ſic 1. Homines laxi peccata lethalia ſape pro venialibus habent. 2. Vindicta ornatur larva juſtitie. 3. Avaritia tegitur pallio honoris Divini. 4. Luxuria quaeritur ſub ſchemate peregrinationis. 5. Damna proximi celantur ſub larva Religionis. Sed hæ larvæ & pallia ſcelerum olim detrahentur coram Domino Tribunali, ubi omnia peccata in ſua nativa ſeditate apparebunt.

CONCEPTUS III. Ordine XCIX.

De ſexto peccati remedio, videlicet frequentu uſu Sacramentorum Penitentiae, & Euchariſtiae. Pag. 249.

T H E M A.

Cum venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spiritum Veritatis. Joan. 15. SYNOPSIS.

Non tantum Spiritus Sanctus, ſed & Chriſtus Dominus eſt noſter Paraclitus, ideſt, noſter Advocatus, Exhortator, & Conſolator, qui nobis quotidie præſto eſt in Euchariſtia; ideo oportet nos ſæpe ad ipſum recurrere per frequentem Sacramentorum Penitentiae, & Euchariſtiae uſum. Hunc enim in ſinem Chriſtus Euchariſtiam inſtituit, ut ea frequenter utamur; hoc ipſum optat noſtra amantiſſima Mater Eccleſia, hoc denique exigit noſtra infirmitas, cum homo peccator in bono perfeſtare non poſſit ſine frequenti Euchariſtiae uſu, præſertim qui vitis antea valde deditus fuit.

Dominica Pentecotes.

CONCEPTUS I. Ordine C.

De beneficiis, donisque, quæ Spiritus Sanctus Eccleſiae contulit. Pag. 252.

T H E M A.

Paraclitus autem Spiritus Sanctus --- ille vos docebit omnia. Joan. 14. SYNOPSIS.

Sicut Deo Patri ob beneficium Creationis, Filio ob gratiam Redemptionis, ita Spiritui obſtricti ſumus ob donum Juſtificationis, aliæque innumera beneficia, quæ Eccleſia præſtat, dum 1. Animat Apoſtolos. 2. Conſortat Martyres. 3. Erudit Doctores. 4. Denique Electis omnibus finaliæ donat perfeverantiam.

De caeleſti ſapientia, quam nobis hodie tradit Divinus Sapiens Magiſter, Spiritus Veritatis. Pag. 255.

T H E M A.

Paraclitus autem Spiritus, quem Pater mittet in nomine meo, ille vos docebit omnia. Joan. 14. SYNOPSIS.

Invitatur ad ſcholam Sancti Spiritus, qui nos docebit omnia, ideſt, talem ſcientiam, per quam nobis ſalvaſunt omnia. Tales non ſunt ſcientia humana; unde 1. Scientia Sancti Spiritus præſtat Philoſophia, quia hæc per multos errores naturæ arcana rimatur, illa ſine errore ad Deum perducit. 2. Præſtat facultati Medicæ, quia hæc corpora curat, & ſæpe mortem ab his arceat non potest, illa animæ vitam immortalem procurat. 3. Præſtat juris prudentiæ, quæ ſæpe plus nocet litigantibus jure, quam antea illis alii nocuerunt injuria. 4. Præſtat Theologiæ, quæ ſæpe ſpeculationibus, & ſubtilitatibus inutiliter occupatur, ſcientia autem Sancti Spiritus nos non doctos, ſed ſanctos efficit. Iſta eſt ſumma Sapiens, per contemptum mundi ſerendi ad regna caeleſtia, inquit Thomas Kempſis.

CONCEPTUS III. Ordine CII.

Homini Chriſtiano de ſalute ſua & perfeverantia anxio exponitur, quid poſſit humana fragilitas adjuvante Divini Spiritus gratia. Pag. 257.

T H E M A.

Repleti ſunt amore Spiritu Sancto, & caperunt loqui variis linguis, &c. Act. 2. SYNOPSIS.

Humana fragilitas per Spiritus ſancti gratiam ſere omnipotens fieri poſteſt. Unde ait ſanctus Bernardus, quod per naturam eſt impoſſibile, per gratiam non ſolum poſſibile, ſed & facile fieri. Sic adjuvante S. Spiritus gratia. 1. Apoſtoli mire mutati ſunt. 2. Martyres inter tormenta hilares triumphant. 3. Conſeſſores miram agunt penitentiam. 4. Ita omnes peccatores mutari poſſunt, & velint.

Feria II. Pentecotes.

CONCEPTUS I. Ordine CIII.

Oſtenditur portentum maximum eſſe in mundo, quod non ametur Chriſtus. Pag. 260.

T H E M A.

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium ſuum Unigenitum daret, ut omnia, qui credit in eum, non pereant, ſed habeant vitam æternam. Joan. 3. SYNOPSIS.

Chriſtus non amatur, ſed odio habetur ab omnibus, ſcilicet a Judæis, a gentilibus, ab hæreticis, & a multis Catholicis; id quod ſummopere

SYNOPSIS.

mopere admirandum eſt, quia 1. Fuit homo perfecliffimus. 2. Habuit omnes amabilitates. 3. Neminem leſit, non Principes, non Sacerdotes, non ambicioſos, non avaros, non pauperes, non infimos.

CONCEPTUS II. Ordine CIV. Demonſtratur per peccata hominum ipſam Fidem periculo ſalutæ exponi. Pag. 262.

T H E M A.

Dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem, erant enim eorum mala opera. Joan. 3. SYNOPSIS.

Fides migrat ob hominum peccata, quæ ſunt diſpoſitio valde remota ad Apoſtaſiam, immo ad Atheiſmum. Quippe 1. Fides per ſancta opera nutrirî debet. 2. Multæ regiones obſta peccata Fidem perdidit. 3. Exemplis hoc oſtenditur in Populo Iſraelitico. 4. Et in Imperio Orientali. 5. Denique in noſtra Germania.

CONCEPTUS III. Ordine CV. Perpenditur immenſus Dei erga nos amor, & noſtra muſui amoris obligatio declaratur. Pag. 265.

T H E M A.

Sic Deus dilexit mundum, ut Filium ſuum Unigenitum daret. Joan. 3. SYNOPSIS.

Deus prior dilexit nos; igitur necesse eſt, ut Deum viciffim diligamus, præſertim ſi confideremus 1. Qui dilexerit nos. 2. Quem dilexerit. 3. Quomodo dilexerit. 4. Quem in ſinem dilexerit.

Feria III. Pentecotes.

CONCEPTUS I. Ordine CVI.

Proponuntur ſigna aliqua prædeſtinationis, comparata cum proprietatibus oviculæ. Pag. 268.

T H E M A.

Cum proprias oves conſerit, ante eas vadit, & oves illas ſequitur; quia ſcimus vocem eſſe. Joan. 10. SYNOPSIS.

Sicut Chriſtus boni Paſtoris notas omnes implevit; ita nos electorum ovicularum ſigna, quibus a reprobis hoſtis diſtinguamur, habere oportet. Ejuſmodi ſigna quatuor hic recenſentur, per totidem naturalium ovium proprietates ſignificata. 1. Amor proximi. 2. Patientia in adverſis. 3. Horror peccati. 4. Frequentes Sacramentorum uſus.

CONCEPTUS II. Ordine CVII.

De legitima ſucceſſione, ac vocatione Miniſtroꝝ Eccleſiæ, quam Prædicantes Lutheranos, aliſque ſectarios nequiquam habere demonſtratur. Pag. 270.

T H E M A.

Qui non jurat per eſtrum in ovile ovium, ſed aſcendit altitudē, bis fur eſt, & latro. Joan. 10.

Sacerdotum poteſtas ab ipſo Chriſto per continuum ſucceſſionem habetur. Miniſtri autem Acaſtholici nullam habent miſſionem, ſeu vocationem. Itaque 1. Chriſtus miſit Apoſtolos in omnem terram. 2. Hoc præceptum non tangebat ſolum Apoſtolos, ſed etiam eorum ſucceſſores; unde ipſemet Apoſtoli miſerunt ſuos Diſcipulos. 3. Eorūque variis in locis conſtituerunt ſibi ſucceſſores. 4. Qui Fidem, perſecutionibus non obſtantibus, hucusque propagaverunt. 5. Hi propagatores omnes ſuere Catholici. Præcones Lutheranæ miſſionem ſuam non poſſunt demonſtrare melius, quam Arius, aliique Hæretici.

CONCEPTUS III. Ordine CVIII.

In ſollemnitate, qua Virgo Deo devota ſacram Profefſionem emittit, Status Religioſi, & Monafteria comparatur Arca Noëtiæ. Pag. 273.

T H E M A.

Ecce tibi Arca, de lignis ſarſigite, manſucular in Arca facies, & bitumine linis intrinſecus, & extrinſecus. Gen. 6. SYNOPSIS.

Felix, qui in periculoſo mari hujus mundi Arcam ſibi conſtruit. Talis Arca eſt Status Religioſi; nam 1. Sicut materia Arca Noëtiæ erat lignum Cedrinum, incorruptibile, & nec venibus, nec putredini obnoxium; ita in monafteriis materia deſideriorum ſunt æterna & caeleſtia. 2. In Arca Noe trecenta animalium ſpecies inſimam tenebant manſucular, & abſque diſcordia cohabitabant; in monafteriis appetitus animales inſimum locum tenent, & abſque omni rebellionē dominio rationis ſubſunt. 3. Quod in Arca Noëtiæ erat bitumen, atque marina illa-plum excludens, hoc in monafteriis eſt eutodia ſentium, objecta mundana removens. 4. Fenestra Arca, per quam gratia lumen ingreditur, eſt oratio, qua Religioſi anima Dei iram placent. 5. Poſtquam Noe cum ſuis Arcam ingreſſus eſt: incluſit eum Dominus deſoris. Sic & Religioſi anima in ſolitudine habitare gaudet, &c.

Dominica SS. Trinitatis.

CONCEPTUS I. Ordine CIX.

Oſtenditur, qua ratione Imago Divinitatis, hoc eſt, humana anima in tribus potentis per peccatum ſordata, per tres Divinas Perſonas reparari poſſit. Pag. 275.

T H E M A.

Faciamus hominem ad imaginem, & ſimilitudinem noſtram. Gen. 1. SYNOPSIS.

Rogatur SS. Trinitas, ut animam reformet, ac reparet, quæ in tribus potentis per peccatum ſordata a prima ſua creationis pu-

SYNOPSIS.

Deo non placent munera, nisi a corde reconciliato veniant: ut igitur opera nostra, & pietatis exercitia Deo accepta, & premio digna sint, rancores, & inimicitia e corde deponi oportet. 1. Quia inimicitia tantum est malum, ut perinde, ac alie culpa, munere redimi non possit. 2. Deum magis irritat. 3. Hominem in diabolum mutat. 4. Deus sibi vindictam reservat. 5. Injurias non vindicare probrosum non est.

CONCEPTUS III. Ordine CXXIII.

Agitur contra vitium ira, ejusque damnabiles effectus describuntur. Pag. 309.
T H E M A.
Ego autem dico vobis: omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. Matth. 5.
SYNOPSIS.

Iram, oreo quidem delectabilem, sed calo exorsam, Christus hodie sub interminatione Divini iudicii prohibet. Et merito de hoc vitio Ecclesiastice pronuntiat: *ira in sinu Stulti requiescit*. Stultus enim, & insanus est omnis iracundus, quia 1. Ledit gravissime seipsum. 2. Ledit proximum. 3. Et denique ipsum Deum.

Dominica VI. post Pentecosten,

CONCEPTUS I. Ordine CXXIV.

De Fiducia collocanda in Providentia Divina, que servus suis sustentationem temporalem liberalissime ministrat. Pag. 312.

T H E M A.

Miserere super turbam, quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent, quod manducent. Marc. 8.
SYNOPSIS.

Deus oculus est ad necessitates nostras non tantum spirituales, sed etiam corporales, nec unquam deserit iustos; proinde spes in Deo collocata non fallit. 1. Quia Deus potest nos juvare, est enim Dominus ditissimus, & promissit nobis etiam sustentationem temporalem. 2. Quia vult juvare; est enim optimus Pater.

CONCEPTUS II. Ordine CXXV.

De plaga grandinis, & quibus de causis eandem Dominus Deus permittere solet. Pag. 314.

T H E M A.

Triduo sustinent me, nec habent, quod manducent; & si miserere eos servus, desicient in via. Matth. 8.

SYNOPSIS.

Deus turbam famem multiplicat, nobis per grandinem destruit, at non sine iusta causa; Deus enim non permittit Malum, nisi ut eruat Bonum. Prima ratio grandinis est, ut a peccatis præservemur. Secunda, ut penitentiam de peccatis agamus. Tertia, ut Dei auxilium imploremus.

CONCEPTUS III. Ordine CXXVI.

Agitur contra vitium gula, & ebrietatis, ejusque pessimi effectus, ac damna describuntur. Pag. 316.

T H E M A.

Et manducaverunt, & saturati sunt. Marc. 8.
SYNOPSIS.

Germani dicuntur Bibuli, quia abusus copulationum valde frequens est. Turpissimum hoc est vitium. 1. Quia gentiles abhorreuerunt a capillis, & obstitit Republicæ eas prohibuerunt. 2. Quia christus per se est peccatum mortale. 3. Et non est per se, esset tamen propter pessimos suos effectus, qui hic recensentur. 4. Maxima mala in ebrietatibus contigerunt. 5. Denique ejusmodi potatores sunt audaces, effrontes, temerarii, & ad quævis audenda proclives.

Dominica VII. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CXXVII.

Offenditur, blandientium procorum assentationes revera amorem non esse, sed deceptionem ac falsitatem. Pag. 319.

T H E M A.

Attendite a falsis Prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Matth. 7.

Mundani Amali amorem simulant, & sunt velut lupi ovina pelle induti: eorum enim promissiones, & blanditiæ ad peccatum allicientes, revera amor non sunt, sed deceptio. 1. Quia ejusmodi amatores peridi sunt, & fallaces, utpote qui fidem Deo datam jam violaverunt. 2. Amor impudicus est potius odium, quam amor. 3. Et ordinarie in aperum odium transit. 4. Accedit misera conditio femine pudoris iacturam passæ. 5. Denique impurus amor post se trahit æternam impediendo.

CONCEPTUS II. Ordine CXXVIII.

Offenditur falsissimos Prophetas esse mundum, carnem, demonem, qui emittita securitate salutis animas demerant. Pag. 322.

T H E M A.

Attendite a falsis Prophetis, Matth. 7.

Falsi Prophetæ mala plurima in orbe caussarunt: ejusmodi falsi Prophetæ sunt mundus, caro, & demon. 1. Mundus decipit promissione deliciarum. 2. Caro blanditur longitudine vite. 3. Demon decipit securitate salutis.

CONCEPTUS III. Ordine CXXIX.

Evertitur inanis spes peccatorum, qua præsumptuose putant, per unicum actum contritionis in ipso mortis articulo elictum se salvatum iri. Pag. 324.

THE

T H E M A.

Non omni, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum celorum. Matth. 7.

SYNOPSIS.

Sicut obstinatus Pharisæus, ita multi peccatores differunt penitentiam, quia putant, salutem uno contritionis actu in mortis articulo obtineri posse. Sed hæc est manifesta deceptio. 1. Quia peccator, instat morosi debitoris solutionem ex uno tempore in illud differentiam penitentiam prorogans, & in juvenili ætate sua temere confidens, sepe fallitur. 2. Potest homo a morte præveneri, antequam conteratur. 3. In articulo mortis ineptus est ad penitentiam. 4. Penitentia fera raro vera; semper suspecta, & periculosa est.

Dominica VIII. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CXXX.

De obligatione Patrum-familias, quam habent erga liberos & domesticos. Pag. 327.

T H E M A.

Homo quidam erat dives, qui habebat villicum. Luc. 16.

SYNOPSIS.

Homo ille dives, de quo loquitur Evangelium, est Christus Dominus, qui habet suos villicos, & administratores, quibus pretiosas margaritas, scilicet animas proprii sanguinis & vite pretio emptas concessit. Tales villici sunt Patres-familias, qui aliquando rationem reddere debent villicationis sue, id est, curæ & sollicitudinis, quam pro animabus liberorum, & domesticorum suorum gerere tenentur; nam 1. Pater-familias, tanquam villicus Christi, tenetur esse fidelis, & procurare lucrum Domini, pia virtutum opera verbo & exemplo inter domesticos implantando. 2. Debet esse prudens, & avertere damna Domini sui peccata domesticorum impediendo.

CONCEPTUS II. Ordine CXXXI.

De frequenti conversatione Judicis Divini, ejusque considerationis utilitate. Pag. 329.

T H E M A.

Redde rationem villicationis tue. Luc. 16.

SYNOPSIS.

Nos omnes sumus villici Dei, cui de tot bonis nobis concessis olim rationem reddere debemus: recordatio reddende rationis excitat ad agendam vitam vocationis nostre formam; nam 1. Memoria Judicii retrahit a peccatis. 2. Memoria Judicii expurgat reliquias peccatorum. 3. Memoria Judicii tollit tepiditatem in actionibus.

CONCEPTUS III. Ordine CXXXII.

Agitur contra furta, fraudes, & injustitias in negotiatione, & commerciis fieri solitas. Pag. 331.

T H E M A.

Ait autem villicus intra se, quis faciam, quia Dominus auferet a me villicationem? Luc. 16.

SYNOPSIS.

Antiquis temporibus adeo sancta erat fidelitas, ut fallere aliquos posse non crederetur; nunc ubique regnant fraudes, & injustitiæ. Itaque 1. In apertum profertur, & exagitantur fraudes, & modicilicet acquirendi, passim etiam inter triviales homines usurpari soliti. 2. Offenditur, conscientiam furum, aliorumque injuste acquirentium semper esse inquietam. 3. Obolium injuste parum decem alios devorare. 4. Restitutionem ad pias causas factam non sufficere. 5. Ardum quidem, & grave esse, rem diu quiete possessam restituere, sed longe graviolem esse damnationem æternam.

Dominica IX. post Pentecosten.

* CONCEPTUS I. Ordine CXXXIII.

De infelicis mortis peccatoris, representata sub schemate excidii Jerusolymitani. Pag. 334.

T H E M A.

Cum appropinquaret Jesus Jerusalem, videns civitatem, flevit super illam. Luc. 19.

SYNOPSIS.

Dum Christus flet super interitum urbis Jerusalem, non flet civitatem terrenam solum, sed principaliter animam peccatricem, & in tremendo illo mortis articulo ab infernalibus inimicis obsidendam, ac mille afflictionibus, & angustiis conficiendam; nam. 1. Peccatrix anima in morte obducitur a demonibus, & quasi vello circumdatur. 2. Terretur intuitu peccatorum, & coangustatur undique. 3. Tenetur desperatione, & quasi in terram prostratur, ut nec lapis super lapidem, id est, nihil bonæ spei, nihil bonæ cogitationis remaneat.

CONCEPTUS II. Ordine CXXXIV.

De arcano peccatorum mensura, cuilibet hominum a Deo præfixa. Pag. 336.

T H E M A.

Eo quod non cognoverit tempus visitationis sue. Luc. 19.

SYNOPSIS.

Misericordia Dei in suis operationibus habet certos limites; hinc præfixit homini determinatam peccatorum mensuram, qua impleta, eidem salutis janua præcluditur. Quippe inscrutabilia sunt Judicia Dei, cujus arcano consilio certa actionum, & peccatorum mensura nobis præstituta est: itaque. 1. Demonstratur hac veritas ex Scriptura. 2. Offenditur hanc mensuram nobis innoxigantem esse, ut nimirum quodvis peccatum tanquam ultimum timeamus, in quod cadere idem sit ac perire.

CONCEPTUS III. Ordine CXXXV.

Agitur contra irreverentias in templo & locis sacris fieri solitas. Pag. 339.

T H E M A.

Ingressus templum, cepit exire videntes in ille, & ementes, dicens: quia Domus mea, Domus orationis est: vos autem fecistis speculam latronum. Luc. 19.

S Y N O P S I S.

Irreverentia in templo fuit tam grave delictum, ut omnipotenti brachio puniri mereantur: nihilominus hodie dum committuntur, ut adeo mirum non esset, si Christus denuo flagellum fringeret. Certe Judæis, quibus templum Salomonis in summo honore erat, in locorum sacrorum reverentia primas cedere debemus, immo & infidelibus, qui in suis templis modestiores sunt, quam Catholici; horum irreverentia in Ecclesiis singularim hic recensenda, & acriter carpuntur.

Dominica X. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CXXXVI.

Ostenditur, quod homo nequam de operibus suis superbiat, nec de suis meritis presumptuose considerare debeat. Pag. 341.

T H E M A.

Deus gratias tibi ago, quia non sum sicut ceteri homines -- Jejunis bis in Sabbato, decimas de omnibus, que possides etc. Luc. 18.

S Y N O P S I S.

Non est superbiendum cum hodierno Phariseo de suis meritis & operibus. 1. Quia homo in crebris & quotidianis delictis suis sufficientem se humiliandi causam invenit. 2. Quia opera bona, præterquam quod multis sæpe defectibus vitientur, magis sunt Dei, quam nostra. 3. Quia homo miserissimus apparet, si cum Sanctis se conferat.

CONCEPTUS II. Ordine CXXXVII.

Ostenditur, orationem non placere Domino Deo, nisi conjunctam humilitati. Pag. 343.

T H E M A.

Publicanus a longe stans, oculos nec oculos in calum levavit, sed prostratus petit suam dicens: Deus propitius esto mihi peccatori. Luc. 18.

S Y N O P S I S.

Sicut mendicus falsusque stipem non impetrat, ita nec oratio bona, & efficax est, nisi ei conjuncta sit triplex humilitas. 1. Humilitas cordis, qua homo abjecte & humiliter sentit de seipso, tam secundum statum naturæ, quam gratiæ. 2. Humilitas oris, qua homo, instar supplicantis Publicani, de se humiliter etiam loquitur. 3. Humilitas operis, qua orans etiam externa corporis compositione suam coram Deo abjectionem, & submissionemque ostendit.

CONCEPTUS III. Ordine CXXXVIII.

De obligatione decimarum, & de damnis, quæ ex illarum defraudatione oriuntur. Pag. 346.

T H E M A.

Decimas de omnibus, que possides. Luc. 18.

S Y N O P S I S.

Domini Deus ex fragibus terræ sibi Decimas reservat. Decimæ autem sunt actus Religionis, quatenus in recognitionem supremi dominii Dei exsolvuntur, & sunt actus Justitiæ, quatenus sunt debite Ministris Ecclesiæ ob officium spirituale. Hæc oblatio Decimarum plurimam homini emolumenta affert, uti 1. Agrorum fertilitatem. 2. Corporis sanitatem. 3. In rebus omnibus Benedictionem Divinam. Defraudatio autem Decimarum damna emolumentis istis opposita accerit.

Dominica XI. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CXXXIX.

De crimine detractionis, ejusque pessimis effectibus. Pag. 349.

T H E M A.

Salutum est vinculum linguæ ejus, & loquebatur recte. Marc. 7.

S Y N O P S I S.

Lingua est indomabile membrum, præsertim in vitio detractionis. Est autem detractio gravissimum peccatum; quemadmodum enim vipera triculpede lingua faciat, & tria infligit vulnera, ita etiam lingua detractoris tres uno dolo lædit. 1. Lædit illum, cui detrahatur. 2. Nocet audienti. 3. Gravissime nocet detractori.

CONCEPTUS II. Ordine CXL.

Agitur contra linguam lascivam, deteguntur enormia animarum pericula, quæ ex verbis impudicis oriuntur. Pag. 352.

T H E M A.

Ei expulsi sunt, retigis linguam ejus, & suspensus in calum, ingemuit. Marc. 7.

S Y N O P S I S.

Christus visa lingua ingemiscit, quia in ea intuitus est omnia linguæ vitia, præsertim turpilolium, unde & expulsi ab hodierno Evangelio dicitur: quotiescumque enim homo Christianus videt vel audit linguam lascivam, merito præ nausea expulsi debet. 1. Quia turpilolii sedent in cathedra pestilentiæ, & exemplo suo alios peccare docent. 2. Adimunt veretudinem. 3. Sunt demonis Apokoli, ab eo singulariter instigati. 4. Pælo præterdunt, verba ejusmodi lasciva fuisse tantum jocos, aut æquivocationes, aut non fuisse periculum scandali.

CONCEPTUS III. Ordine CXLIV.

CONCEPTUS III. Ordine CXXII.

Ostenditur, casus omnes in hoc mundo a Domino Deo providissime ordinari, adeoque debere nos in omnibus plene esse contentos. Pag. 354.

T H E M A.

Bene omnia fecit. Marc. 7.

S Y N O P S I S.

Sicut cæcus male judicat de arte statuaria, ita nos male de Divina Providentia judicamus: Bene enim omnia bene ordinat; nimirum: 1. Deus est potentissimus: ergo bene omnia facit. 2. Deus est sapientissimus: ergo omnia mala, quæ permittit, in bonum scit convertere. 3. Deus optimus est: ergo bona sunt omnia, quæ facit. Igitur de nulla re conqueri, sed in omnibus Divinæ ordinationi acquiescere debemus.

Dominica XII. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CXLII.

De grandi beneficio Vocationis ad Fidem, & quantum id nobis obligationem pariat. P. 357.

T H E M A.

Beati culti, qui vident, quæ res videtis. Luc. 10.

S Y N O P S I S.

Regina Saba felices prædicat famulos Salomonis, sed feliciores sunt Christiani, quibus coram Eucharistico Salomone semper stare, ejus sapientiam in Evangelii & Verbi Divini expositione audire, ejus divitias non tantum mirari, sed etiam is frui concessum est. Grande igitur beneficium est Vocatio ad salvificam Fidem, & Ecclesiam. 1. Quia gratia singularis hæc est, nobis data, & innumeris aliis, qui in tenebris infidelitatis sedent, negata. 2. Quia Barbari, & infideles non nisi valde remota, nos Christiani autem expeditissima habemus salutis mediâ. 3. De quorum neglectu olim ab his Barbaris in judicio aculebimus; e contrario si his mediis bene utamur, & vocationi ac Fidei nostræ vitam conformemus, tanta est felicitas nostra, ut pro dignitate estimari non possit.

CONCEPTUS II. Ordine CXLIII.

De misericordia, & caritate, qua homines, præsertim divites, tenentur indigentibus, & miseris succurrere. Pag. 359.

T H E M A.

Miserericordia motus est, & appropians, alligavit vulnera ejus -- & curam ejus est. Luc. 10.

S Y N O P S I S.

Sicut Sacerdos & Levita magis immisericores fuerunt, quam Samaritanus; ita multi Christiani curiosi sunt Ethnicis, cum tamen 1. Misericordiæ & Caritatis opera erga indigentes non tantum sint consilia, sed præcepta. 2. Divites, & avari falso præterdunt, se nihil superflui habere. 3. Nec excusantur per illud: Non possum.

CONCEPTUS III. Ordine CXLIV.

Agitur contra spirituale homicidium, & expo-

bratur perverfis sociis, quam enorme peccatum fit, animam innocenter ad peccandum inducere. Pag. 362.

T H E M A.

Qui etiam despulerunt eum, & plagis impetit abierunt, sensitivo resisto. Luc. 10.

S Y N O P S I S.

Perverfi socii, si præsertim, qui prava procedi consuetudine aliis pudicitie peccandi eripiunt, sunt animarum latrones, sed sibi ipsis nocentissimi; eadem enim ruina involvuntur, quam aliis moliti sunt: dumque multas animas ad infernum præmittunt, mox subsequuntur. Quippe 1. Mali socii sunt Viciarii demonis, qui eos sibi substituit ad propaganda peccata, tamquam suos animarum aucupes. 2. Immo plus peiores ipso demone, dum innocenter perdunt animam, quæ Christo Domino tanto pretio & labore stetit. Tam horrendi igitur latrocinii meritis penas dabunt.

Dominica XIII. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CXLV.

De grandi beneficio Justificationis, & quanta gratitudine propterea homo Deo obstringatur. Pag. 365.

T H E M A.

Unus autem ex illis, ut vidit, quia mundatus est, regressus est cum magna voce magnificans Deum, & cecidit in faciem ante pedes ejus, gratias agens. Luc. 17.

S Y N O P S I S.

Leprosus mundatus erat admodum felix, sed homo justificatus, & a peccati lætra mundatus, est longe felicitior: Nam 1. Homo justificatus fit amicus Dei. 2. Liberatur a gehennæ reatu. 3. Fit heres gloriæ cælestis; jure igitur pro tanto beneficio summam Deo gratias debet.

CONCEPTUS II. Ordine CXLVI.

De detestabili ingratitude vitio, præsertim hominis peccatoris erga Deum. Pag. 367.

T H E M A.

Non est inventus, qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Luc. 17.

S Y N O P S I S.

Gratitudo laudabilis virtus, ingratitude autem detestabile est vitium, quo extirpato, eliminatur omne peccatum, utpote quod committitur contra Deum non potest, nisi ab ingratis. Hujus vitii tres sunt actus, & quasi gradus. 1. Beneficium non compensare. 2. Beneficium oblivisci. 3. Pro bono mala rependere.

CONCEPTUS III. Ordine CXLVII.

De efficacia, & virtute Confessionis Sacramentalis. Pag. 370.

T H E M A.

Ite, ostendite vos Sacerdotibus. Luc. 17.

S Y N O P S I S.

Confessio Sacramentalis mire mutat hominem, illicque maxima Bona confert. 1. Tranquil-

lat conscientiam. 2. Damonem superat, ac confundit. 3. Placat iracundiam Dei.

Dominica XIV. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CXLVIII.

Proponitur duplex Dominium, Mundi, & Christi, ostenditurque, quam longe suavior sit servitus huius, quam illius. *Page 372.*

T H E M A.

Nemo potest duobus Dominis servire. Matth. 6.

S Y N O P S I S.

Duo Domini sunt Christus, & Lucifer: uterque invitavit ad sequelam, uterque imponit jugum: quodam præcipientium, & subeundum sit, patet ex utriusque antithesi. Nam 1. Jugum diaboli arduum est, quia deceptor est: sub hoc jugo peccatores gravissime laborant, unde illis demon modo blanditur, in morte autem crudelitatem suam proderit. 2. Jugum Christi suave est, quia est fidelissimum: unde jam nunc jugum hoc per gratiam suam alleviatur, & maxime alleviabit in morte, ubi optimus amicus noster erit.

CONCEPTUS II. Ordine CXLIX.

Agitur contra stolidam dupliciter mundanorum hominum, qui ita volunt servare Deo, ut non offendant diabolum. *Page 374.*

T H E M A.

Nemo potest duobus Dominis servire: aut enim unum odio bobebit, & alterum diligit; aut unum sustinet, & alterum contemnet. Matth. 6.

S Y N O P S I S.

Sicut in eodem regno non conveniunt duo Reges; ita nec in uno corde humano duo amores, amor scilicet Dei, & amor mundi, servitus Christi, & servitus diaboli. In humanis quidem potest simulari duplex servitus, non vero in Divinis. Deus enim non acceptat cor divinum, neque vult consortium cali & mundi; unde grande est periculum hujus dupliciter. Nimirum, ut nervole inquit S. Hieronymus, *Nemo potest hic gaudere cum saculo, & ibi regere cum Christo.*

CONCEPTUS III. Ordine CL.

Demonstratur, incassum laborare eos, qui felicitatem suam per impia principia, & malas artes promovere contendunt. *Page 377.*

T H E M A.

Quærite primum Regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis. Matth. 6.

S Y N O P S I S.

Vera ars discendi, & fundamentum omnis terrene felicitatis est, ante omnia querere regnum Dei, & justitiam ejus: nec unquam consistat, artes, & industria hominum proferantur, si Deo adversentur. Multi quidem in sua vilitate confidunt, sed misere decipiuntur. Deus enim, a cujus nutu omnium negotiorum successus dependet, iridebit eos, quippe is totum hoc universum sapientissime gubernat, & attendit ad consilia hominum;

nec unquam Divina Providentia, ut blasphemant nonnulli, quasi dormitat, aut fortunarum res humanas permittit; nam quod nos fortuitum eventum putamus, Dei dispositio est. Cum ergo Divina Providentia non cooperetur peccatis, nec faveat machinationibus perverfis, hinc impiorum conatus inderi sumi evanescent. Quisquis ergo rerum suarum prosperitatem desiderat, quarat ante omnia Regnum Dei, & justitiam ejus, id est, omnia cum Deo, in Deo, propter Deum, nihil contra Deum agat.

Dominica XV. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CLII.

De consideratione mortis contra tentationes efficacissima. *Page 379.*

T H E M A.

Ecce defunctus esse habetur. Luc. 7.

S Y N O P S I S.

Christus resuscitatus a morte nullam dat salutis monitionem, quia mors ipsa eos satis monet: hæc est enim saluberrima, & efficacissima melioris vite magistra. Tria igitur consideranda proponuntur. 1. Ea, quæ mortem antecedunt, ubi miseria moribundi describitur, & palmaris coram infamia, qui penitentiam ad mortem differunt. 2. Ea, quæ mortem comitantur, scilicet terribile illud momentum, ex quo pendet æternitas. 3. Ea, quæ mortem subsequuntur, sive status animæ immediate post mortem.

CONCEPTUS II. Ordine CLIII.

Demonstratur ex peccato multoties osiri paraturus juvenem mortis. *Page 382.*

T H E M A.

Defunctus esse habetur filius unicus matris sue. Luc. 7.

S Y N O P S I S.

Filius viduæ Naimiticæ, dilolatus Juvenis, forte ob peccata sua præmature mortuus est; peccata enim mortem acciperent. Ostenditur hoc 1. Auctoritate S. scripturæ, ubi mors duplici telo, uno cominus, altero eminus feriente, scilicet gladio & arcu armata describitur: fenes enim sibi propinquos quasi gladio, juvenes a se remotiores quasi figittis conficit. Has autem sagittas habet peccatum, quod etiam dicitur calcar, seu stimulus mortis, qui mortem, sicut calcar equum, festinare facit. 2. Ostenditur ex ratione, qui enim male vivunt, citius implent menturam peccatorum.

CONCEPTUS III. Ordine CLIII.

Demonstratur, deplorandum esse potius mortem animæ, quam corporis. *Page 384.*

T H E M A.

Defunctus esse habetur filius unicus matris sue -- quam cum vidisset Dominus, misere cordia morte super eam, dixit illi: noli flere. Luc. 7.

S Y N O P S I S.

Vidua deplorat filii mortem corporalem, cum

T H E M A.

Et ipse observabat eum. Luc. 14.

S Y N O P S I S.

potius debet deplorare mortem ejus spiritalem; mors enim animæ lacrimabilior est, quam corporis. Nam peccatum, in quo mors animæ consistit, est grande malum, quia per peccatum homo annihilatur, ita ut, licet coram mundo magnus sit, coram Deo pro nihilo habeatur: unde etiam S. Chrylостомus ait: *Improbis sunt falsi homines, non secus ac pisci; neque enim a figura, sed ab actione, quod est, unumquodque intelligitur.* Itaque ille, quem peccatum humana conditione exiit, & annihilavit, dignior est lacrimis, quam corporaliter mortuus.

Dominica XVI. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CLIV.

De observatione Festorum, & quæ ratione illa celebrare oporteat. *Page 387.*

T H E M A.

Si licet Sabbatha curare? Luc. 14.

S Y N O P S I S.

Christus Dominus in Sabbato curavit quinque ægros, ut quinquies hac curatione nos intruderet, quæ ratione Sabbatha, id est, dies Festos rite celebrare debeamus, scilicet 1. Ommissione laborum, & negotiorum, quibus avari subinde diebus Festis vacare non desunt, quia sciunt lucra terrena, sicut aquam hydropticus, quem hodie Christus in Sabbato sanavit. 2. Considerando caelestia, unde Christus in Sabbato curavit, & erexit mulierem incurvatam. 3. Extendendo manum ad opera Caritatis, unde Christus in Sabbato curavit manum aridam. 4. Excipiendo Verbum Dei, lumen illud Veritatis, quo anima per peccatum excecata illuminatur; unde Christus in Sabbato sanavit cæcum a Nativitate. 5. Expianando peccata, unde Christus sanavit inuentem apud piscinam probaticam, quæ est figura lavacri Penitentia.

CONCEPTUS II. Ordine CLV.

De homine avaro, sub schemate hydropticæ representato, ejusque sanandi remediis. *Page 389.*

T H E M A.

Et ecce homo quidam hydropticus erat ante illum. Luc. 14.

S Y N O P S I S.

Sicut hydrops est gravissimus corporis morbus; ita avaritia est malum animæ perniciosissimum. Nam 1. Hydropticus semper sitit; ita avari insatiabiles sunt. 2. Hydropticorum stomachus non digerit: ita avarus nihil digerit. 3. Hydropticus languent: ita avari ad spiritualia sunt languidi. 4. Hydrops fere insanabilis est; ita & avaritia. Quadruplici hinc malo remedium breviter præscribit epilogus.

CONCEPTUS III. Ordine CLVI.

Ostenditur imprudentissime agere eos, qui actiones proximi curiose observare, & temere judicare solent. *Page 392.*

Judicium temerarium est vitium universale, quo non solum mores hominum perstringuntur, sed etiam virtutes in vita detorquentur. Hac temere judicandi libido oritur ex superbia, quæ alii prudentiores, aut meliores videri volumus. Vitandum est hoc vitium. 1. Quia temerarium Judicium est inguam imprudentia. 2. Diabolica arrogantia in Dei Jurisdictionem involat; nihilominus etiam probis, & Sanctis adhaeret, cum magno perfectionis detrimento. 3. Mala fama de proximo, immo & vitio oculorum sæpe errant, adeoque temeritatem Judicii non tollunt.

Dominica XVII. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CLVII.

Quibus iudicis se prodere debeat caritas erga Deum. *Page 394.*

T H E M A.

Dilige Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Matth. 22.

S Y N O P S I S.

Sicut ignis nam activus est, ut latere non possit, quin suis se indicis prodatur; ita amor Dei adeo operativus est, ut suis se operationibus, & iudicis manifestet. Duo autem sunt caritatis erga Deum iudicia. Primum consistit in *agendo*, id est, in plena mandatorum observatione, & generalia tentationum victoria. Alterum consistit in *patiendo*, seu in aequanimi tolerantia adversitatum.

CONCEPTUS II. Ordine CLVIII.

Quomodo Dominum Deum ex toto, non dimidiato, divilique corde diligere oporteat. *Page 396.*

T H E M A.

Dilige Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Matth. 22.

S Y N O P S I S.

Deus ita diligendus est, ut ei cor totum absque diminutione offeratur. Interim 1. Aliqui unica, eoque extrema cordis particula Deum diligunt, & maximam partem diabolo tribuunt, fed infelicitur. 2. Aliqui dimidiolum corde Deum, altero dimidio vanitates, & voluptates facili diligunt, sed perperam. 3. Aliqui toto corde Deum diligunt, & ab omni vitio alieni sunt.

CONCEPTUS III. Ordine CLIX.

Insistitur quaestio, an & ubi revera fiat Christiani, qui diligunt proximum sicut seipsum? *Page 399.*

T H E M A.

Dilige proximum tuum sicut teipsum. Matth. 22.

S Y N O P S I S.

Pylades, & Orestes mirum exhibuerunt mutuae dilectionis exemplum, quod nostris temporibus, ubi fere nemo diligit proximum, nisi

in suum commodum; raro invenitur. Cum enim mensura dilectionis proximi sit dilectio sui, requiritur. 1. Ut quilibet tantum lateat de bono alterius, quantum de suo. 2. Ut quilibet tantum de alterius malo, quantum de suo delectat.

Dominica XVIII. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CLX.

Demonstratur peccatum esse causam adversitatum temporalium, praesertim infirmitatum corporis, & acceleratae mortis. *Pag. 402.*

T H E M A.

Conspice Fili, remittuntur tibi peccata tua. Matth. 9.

S Y N O P S I S.

Christus prius remittit peccata, antequam sanet agrum, quia, ut interpretatur S. Thomas peccata erant causa aegritudinis. Nimirum 1. Deus punit peccatum, non quidem statim ipsa morte, quia longanimis est; & expectat penitentiam, sed morbis corporalibus; dolores enim corporis sunt verba Dei increpantis. 2. Denique, nisi emendatio sequatur, punit praematura morte, cujus causa moralis, subinde, & Physica, peccatum est.

CONCEPTUS II. Ordine CLXI.

De damnis Aecidia, sub analogia Paralysis representata, ejusque remediis. *Pag. 404.*

T H E M A.

Tunc ait paralitico: surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Matth. 9.

S Y N O P S I S.

Paralysis, miserabilis morbus est symbolum Aecidiae. Nam 1. Paralysis oritur a frigore sanguinis, & viscosis phlegmatibus, quae in nervis transitum spirituum vitalium intercludunt: Aecidia oritur ex interno frigore, & tepiditate hominis in negotio salutis, & Dei servitio languentis. 2. Paralysis aegrotum sui impotentem, immobilem, & insensibilem facit: Aecidia hominem languidum, utilem, & ad internas inspirationes, atque externa salutis monita, & media, insensibilem reddit. 3. Paralysis subinde putredinem, & vermes generat: Aecidia parit dubitationes in fide. 4. Paralysis ordinarie post se trahit apoplexiam: Aecidia dissonat ad Apostasiam.

CONCEPTUS III. Ordine CLXII.

Agitur contra iudicium temerarium, ejusque remedia dantur. *Pag. 407.*

T H E M A.

Quidam de Scribis dixerunt intra se: Hic blasphemus, & cum vidisset Jesus cogitationes eorum, dixit: ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? Matth. 9.

S Y N O P S I S.

Multi hominum plus alienis, quam suis exoribus intendunt, unde passim actiones proximi temere iudicant. Est autem iudicium temerarium animi sententia, seu assensus, quo

sine sufficiente certitudine iudico proximum de animo, seu intentione. Sed 1. Actionum humanarum fines modo soli Deo patent: ergo non est iudicandum ante tempus Iudicii extremi. 2. Potius contemenda sunt bona proximi, quam mala: qui autem liberiter alios iudicat, in quo alterum accusat, seipsum condemnat. 3. Iudicium hominum est fallax.

Dominica XIX. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CLXIII.

De inestimabili pretio gratiae sanctificantis, & quanta sollicitudine eam conservari oporteat. *Pag. 409.*

T H E M A.

Amice, quomodo huc intrasti, non habent vestem nuptialem? Matth. 22.

S Y N O P S I S.

Per vestem nuptialem intelligitur Dei Gratia habitualis, quae supra omnes mundi thesaurus aestimanda est. 1. Quia Gratia Dei est radix meriti supernaturalis, cujus incapax est peccator. 2. Facit Amicos, & Filios Dei. 3. Est pignus caelestis gloriae. Unde facile colligitur, quam sollicitè custodienda sit.

CONCEPTUS II. Ordine CLXIV.

De deploranda negligentia, & incuria multorum, quae salutis negotium inter ultimas curas reponunt. *Pag. 411.*

T H E M A.

Illi vero neglexerunt, & abierunt, aliter in vilis suam, aliter ad negotiationem suam. Matth. 22.

S Y N O P S I S.

Imprudenter sicere conviva, qui invitationem neglexerunt: Sed imprudentiores, qui Convivium caeleste vilipendunt. Deploranda est hac injuria. 1. Quia multi de salute parum cogitant. 2. Immo levibus negotiis postponunt. 3. In rebus Dei tardi, in rebus mundi veloces sunt. 4. Salutis negotium periculose differunt. 5. Cum tamen salutis negotium valde arduum sit.

CONCEPTUS III. Ordine CLXV.

Ad ingendum odium peccati describitur primus obtutus miseri damnati, terminatus ad praeteritum, praesens, & futurum. *Pag. 417.*

T H E M A.

Ligatis manibus, & pedibus, ducite eum in tenuer exteriori, ibi erit sicutus, & scindat dentium. Matth. 22.

S Y N O P S I S.

Terribilis est primus inferni ingressus, atque obtutus, unde sequitur, extrema damnati consternatio. 1. Dum respicit praeterita. 2. Dum aspicit praesentia. 3. Dum Prospicit futura.

Dominica XX. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CLXVI.

De efficacia boni exempli, quo Patres-familias

in

in domo, & Superiore in Republica praeferre tenentur. *Pag. 419.*

T H E M A.

Credidit ipse, & domus ejus tota. Joan. 4.

S Y N O P S I S.

Domus tota Reguli convertitur propter bonum exemplum, unde communitatem ac familiaritatem superioribus ostenditur: quid bona coelestia exempla profitantur, quid mala noceant. Quippe 1. Exempli vis magna est etiam inter peccatores, & in omnibus artibus, ac praecipue in virtute, immo verba Superiorum nihil efficiant sine exemplis. 2. Pervertitas in liberis venit ex defectu boni exempli in Parentibus; unde bonum exemplum non tantum est consilium, sed praecipium.

CONCEPTUS II. Ordine CLXVII.

De utilitate, ac necessitate SS. Eucharistiae, per modum vitiati aegrotantis, ac moribundis sumenda. *Pag. 420.*

T H E M A.

Domine, defende, priusquam moriatur filius meus. Joan. 4.

S Y N O P S I S.

Quoniam in hodierno Evangelio Christus Dominus ad aegrotum vocatur, sermo instituitur, de utilitate, ac necessitate SS. Eucharistiae aegrotantis, & moribundis per modum vitiati porrigenda. Nam 1. Eucharistia prodest aegris ad salutem corporis: Christus enim Dominus semper est beneficus erga aegros. 2. Eucharistia per modum vitiati sumpta prodest ad salutem animae, praecipue ad fugandos daemones, & felicem beate mortis agonem.

CONCEPTUS III. Ordine CLXVIII.

Offenditur, vitam hanc mortalem continuum esse mortem, proinde laborandum pro vita aeterna. *Pag. 422.*

T H E M A.

Incipit enim mori. Joan. 4.

S Y N O P S I S.

Quamprimum nascimur, morti appropinquamus, & morti incipimus, quosque eundem oculos, animosque circumspicimus, sive extra, sive intra nos, undique impendent mortis insidiae, ac pericula. Consideratur itaque 1. Causae extrinsecae mortis: quippe Deus, & natura per omnia, quibus in hoc mundo fruimur, mortis memoriam nobis inculcat, immo omnes hujus universi partes, omnesque nostrae actiones occultas mortis insidias ferunt. 2. Causae intrinsecae mortis: omnes enim internae corporis partes, & ipsae etiam animi passiones mortis incentiva, & seminaria sunt. Quare ita praesens ergenda est vita temporalis, ut non amittatur aeterna.

Dominica XXI. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CLXIX.

Offenditur, iusto Dei iudicio constitutum esse

penam Talionis, ita ut eadem nos mala obruant, qua nos alii firmimus. *Pag. 425.*

T H E M A.

Sic, & Pater meus Caelis faciet vobis. Matth. 18.

S Y N O P S I S.

Infamitatum, quod quis alteri machinatur, ipse incurrit; constituta est enim in processu Iustitiae Lex Talionis, talisque Deus erga nos est, quales nos erga proximum sumus. Unde in beneficiis, & supplicis nostra mensura utitur, & qua mensura nos meritum alius, eadem remittit nobis. Sic Pharaon in aquis perit, quia omnes Israelitarum infantes masculos statim post partum aquis suffocari iussit. Aman in patibulo perit, quod Machabaeo erexit. Filita Herodis, qua in primum saltationis caput S. Joannis petiit, caput perdidit glacialibus crustis abscessum. Plura ejusdem Divinae Iustitiae spectacula dederunt Fratres Josephi, acculatores Danielis, impudici Senes Sufanae pudori insidiat, Perillus tauri aenei Inventor: luculentissimum denique Talionis exemplum praebet in vita S. Elisabethae Lusitanorum Reginae fallus ille Accusator loco accusati combustus.

CONCEPTUS II. Ordine CLXX.

Deploratur defectus caritatis, quo plerumque peccata proximi, & injurias nobis illatas graviores arbitramur, quam peccata nostra, & injurias Dei. *Pag. 427.*

T H E M A.

Serva nequam, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me, nonne ego oportuit, & te misereri conservi tui? Matth. 18.

S Y N O P S I S.

Duplex pondus, & mensura coram Deo abominabilia sunt; duplex autem pondus habet homo, injurias Dei levissime, suas gravissime ponderat, sua delicta, licet enormia, excusat, & venia digna iudicat; delicta proximi aggravat, & severe plectitur, ac ulciscitur. Atque injuria Deo illata est gravissima, homini illata levis, & tamen cum Deum enormibus delictis offendimus, statim illum reconciliatum volumus; cum a proximo offendimus, irreconciliables sumus. U ergo teneris quis erga proximum afficiatur, suam in illo naturam intueatur.

CONCEPTUS III. Ordine CLXXI.

Offenditur, quia ratio tempus per peccata male perditum, per pia opera compensari potest. *Pag. 429.*

T H E M A.

Patientiam habet in me, & omnia reddam tibi. Matth. 18.

S Y N O P S I S.

Sicut servus nequam impar est solvendo debito; ita homo impar est satisfaciendo pro peccato ex rigore Iustitiae: nihilominus ad hoc pro peccato quodammodo satisfieri, & tempus perditum redimi potest. 1. Formaliter.

ter, mala commissa, aut bona curiosa piorem operum exercitio, & multiplicatione compensanda. 2. Virtualiter, generosus, & heroicis virtutum actus elicendo, qui pretio, & admiratione innumeros alios coram Deo adaequant.

Dominica XXI. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CLXXII.
Ostenditur, quantum astimanda sit humana anima ex eo solum capite, quod Imago Dei sit. *Pag. 432.*

T H E M A.

Cujus est hac Imago? Matth. 22.
S Y N O P S I S.

Homo animam suam per peccatum turpissime deformat, quia eam, ut par est, zitimare nescit. Atqui summe astimanda est, coquod sit imago Dei. Nam 1. eo pretiosus est artefactum, quo celebris est Artifex: sed animam humana est opus Dei, excellentissimi, & Omnipotentis Artificis. 2. Est artefactum, & opus Dei non quaeviscumque, sed eorumatum ad imaginem, & similitudinem Dei. 3. Hanc Dei effigiem homo in anima sua per peccatum non tantum destruit; 4. Sed etiam infernalis belluae deformitatem subicit. 5. Reparatur autem, & ad priorem Dei similitudinem reformat, & liquore sanguinis Christi per SS. Sacramenta sibi applicato.

CONCEPTUS II. Ordine CLXXIII.
De damnis, ac ruicis, quas humano generi irrogavit inordinata auri, ac pecuniarum cupiditas. *Pag. 434.*

T H E M A.

Ostendite mihi manifestosurfur: at illi abruerunt ei denarium. Matth. 22.

S Y N O P S I S.

Christus in hoc nummo praevidit omnia bella ab auro causata: e contrario homines depeceunt pecunias, quae tamen causa plurimorum sunt malorum. 1. In curiis. 2. In aulis. 3. In castris. 4. In domibus privatis. 5. Et in ipsis etiam templis.

CONCEPTUS III. Ordine CLXXIV.
Ostenditur, quantum nocent male parata, & necessitas restitutionis demonstratur. *Pag. 436.*

T H E M A.

Reddite, quae sunt Caesaris Caesari, & quae sunt Dei. Matth. 22.

S Y N O P S I S.

Pharisaei, & Hypocritae, quia ulcus in animo gerunt, utpote injusti raptores, & vespugilium, ac censum defraudatores, Christum interrogant, an censum dare Caesari liceat: nimirum exuberant conscientiae lenimen querunt, sperantque, suam injustitiam, & imaginariam a censibus exemptionem a Christo Domino approbatam iri. Sed his, & omnibus rei alienae contractatoribus, ac detentoribus dicitur: *reddite*. 1. Bona injusta restituenta sunt; quia iniquus rei aliquae detentor

sibi ipsi maxime nocet; sua enim bona sibi propria destruit. 2. Et perdit animam. 3. Magna est dementia, ut alios, dites, te ipsam perdas.

Dominica XXIII. post Pentecosten.

CONCEPTUS I. Ordine CLXXV.
Admonentur Parentes, ut tantam pro anima liberorum, quantum pro eorum corpore, curam gerant. *Pag. 439.*

T H E M A.

Dominie, filia mea modo defuncta est, sed veni, impone rogam super eam, & vivet. Matth. 9.

S Y N O P S I S.

Archisynagogus pro temporali, non pro spiritali salute filiae suae vita supplicat: eadem est hodieum parentum incuria, ut solum de temporali, nullatenus autem de aeterna liberorum felicitate solliciti sunt. His ergo incalcatur obligatio, non minus pro animabus, quam pro corporibus liberorum curam gerendi. Equidem amor erga filios a natura Parentibus est indiuus, & non subiacet libertati, subjacet tamen rationi, a qua attemperari debet, ut ordinatus sit, & anima illorum primo loco, corpus secundo loco diligatur, ac plus damna animae, quam corporis caveantur, aut deplorentur. Praepostero igitur amore insulant Parentes, qui potius liberos divites, quam virtute praeditos relinquere contendunt, immo saepe etiam immolant filios suos, & filias suas demoniis.

CONCEPTUS II. Ordine CLXXVI.
De fiducia, quam in infirmitatibus, alisque afflictionibus in Deo potius, quam in humanis auxiliis collocari oportet. *Pag. 442.*

T H E M A.

Confide, filia, filiae tuae saluum fecit. Matth. 9.

S Y N O P S I S.

Haemorrhoida, a Medicis deserta, ad Deum confugit: scilicet in infirmitatibus (idem est de aliis afflictionibus) non in consiliis, & auxiliis hominum, sed in Deo spes omnis collocanda est. Itaque in infirmitatibus. 1. Confugiendum est ad orationem, quam Deus facile exaudit. 2. A peccatis mundanda est anima, & in tempore vocandus Parochus. 3. Tandem ultimo loco accendendus est Medicus.

CONCEPTUS III. Ordine CLXXVII.
De incertitudine mortis, quae cunctis hominibus, juvenibus, & Senibus omni momento metuenda est. *Pag. 444.*

T H E M A.

Dominie, filia mea modo defuncta est. Matth. 9.

S Y N O P S I S.

Nemo, neque juvenis, neque senex a morte securus est, causae enim mortis sunt innumerae, & sere omne momentum est articulus mortis. Nam 1. Calum nobis mortem minatur, per noxios Planetarum influxus. 2. Elementa sunt vitae inimica. 3. Artes omnes

T H E M A.

Erit tunc tribulatio magna, quae non fuit ab initio mundi usque modo, neque fiet. Matth. 24.

S Y N O P S I S.

Terribilia signa mundi interitum praecedent, & inter haec praecipue persecutio Antichristi, qui 1. Regnum suum propagabit divitiis, quibus praeter Judaeos etiam multos Christianorum in suas partes trahet. 2. Fictis aniraculis, quibus multos seducet. 3. Tormentis crudelissimis, quibus plurimos ad Apostasiam impellet. 4. Antichristi praecursores sunt, qui contra Christum, ejusque sanctissimam voluntatem, ac pracepta aliquid agunt, vel aliis verbo, ac exemplo persuadent.

CONCEPTUS III. Ordine CLXXX.

De Difficultatibus, & periculis fere, & ad mortem usque dilatatae penitentiae. *Pag. 451.*

T H E M A.

Orate autem, ne fiat fuga vestra in hyeme. Matth. 23.

S Y N O P S I S.

Fuga peccati, & penitentia in mortis hyeme periculosa, & difficilis est ex duplici capite: nam 1. Penitentia fere, & ad mortis articulum proroga difficilis est ex parte agri, ad salutaria opera inepti. 2. Difficilis est ex parte Dei non acceptantis.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

A Vendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del P. F. Filippo Rosa Lanzi Inquisitor General del Santo Officio di Venezia nel Libro intitolato *Spicilegium Concionatorum Auct. R. D. Josepho Ignatio Claus*, non vi esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Atteitato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni Costumi; concediamo Licenza all'Erede di Niccolò Pezzana, che possa essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Data li 2. Marzo 1766.

(Angelo Contarini Proc. Rif.

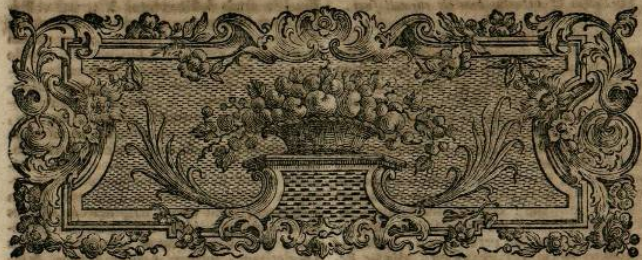
(Andrea Tron Kav. Rif.

(Girolamo Grimani Rif.

Registrato in Libro a Carte 269. al Num. 1677.

Davidde Marchesini Seg.

CON-

CONCEPTUS PRIMUS PRÆLIMINARIS.

De arduo Curae Parochialis munere: instruantur Parochiani, qua ratione hanc arduitatem sua ex parte alleviare possint, ac debeant.

Videns civitatem flevit super illam. LUC. 19.

EXORDIUM.

Cura animarum non cum lætitia, sed cum lacrimis suscipienda.

CUM Sanctus Carolus Borromeus Mediolanensis Archi-Episcopus, ad quem nuper promotus fuit, possessionem caperet, immensa quidem populi exultantis lætitia fuit exceptus; ille autem ingentem tristitiam præferebat. Alii in festivo applausu, ille in gemitu ibat; alii erigebant arcus triumphales, explodebant tormenta, ingeminabant gratulandum, *vivat*; ille in lacrimas erumpebat: ita ut de eo dicere fas fuerit, quod hodie Evangelium de Christo: *Videns civitatem flevit super illam. (Luc. 19.)* Sancte Cardinalis, quis insolitus moeror animam angit? En! adis magnam dignitatem, capras amplissimos redditus, habes ad obsequia famulorum, populorumque catervas; nonne hæc omnia exhilarare potius, quam contristari animum decerent? ah! responderet Carolus; non iidem ego oculis hanc promotionem intueor, quibus mundus solet; plaudant alii, me terret formidabile onus humeris meis impositum; in lacrimas diffuso, tanquam de innumeris animabus Deo rationem redditurus &c. Dilectissimi Neo-Parochiani! si magna licet componere parvis, in hæc historia quamdam habetis erigiem eorum, quæ mihi prædie evenerunt: obstrictum me quidem fateor pro insigni urbanitate, qua me novum Pastorem vestrum excepistis, obviam ivistis, ingentem confidentiam, & exultationem

Claus Spicileg. Concionat. Pars I.

exhibuistis; verum mihi, ut non distiter, gemitus, & lacrimæ oborta sunt: quare? quia translatum me video de angusta vinea ad laboriosam; antea vix ultra propriam animam quidquam curæ habuit; nunc mille alias directioni meæ concreditas cerno. Recordor Ambrosii, (*Apud Bort. ser. 45. n. 11.*) qui Mediolano prolugit, ne ad regimen animarum eveheretur; recordor Ammonii, qui auriculas sibi præcidit; recordor Gaudridi, Thome Aquinatis, Philippo Nerii, aliorumque, qui nec monitis nec minis ad subeundum tale onus compelli poterant. Si hæc in viridi, in arido quid fiet? an ego arundo sperem, quod columna formidant? quid mirum, si ingemiscam, si lacrimem? *Videns civitatem flevit super illam.*

Quia onus est gravissimum.

3. *Propositio.* An edoceri desideratis, Dilectissimi, in quo tam formidabile onus consistat? Edocebo id in præsentiarum, ea tamen lege, ut onus istud, quantumcumque est, mihi alleviare promittatis, ex vestra enim id situm est potestate. Tu, O magne Deus! cujus totum est, quidquid a creaturis tuis bene geritur, noli respicere peccata mea, quæ me indignum reddunt, ut sim instruentium gloria tua, sed potius intuere indigentiam harum animarum, largire gratiam, ut in extirpationem scelerum, & in propagationem virtutum, verbo ad gloriam tuam, & animarum salutem ex hac cathedra nunquam non efficaciter disseram. &c. &c.

A

In-